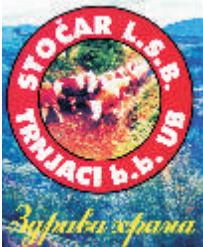

Глас

Гласило за општине Уб, Коцељева и Владимирци
Година XVII број 26. * јануар 2009.
цена 30,00 динара

ТАМНАВЕ

МБ радио
98,1 MHz

ТАМНАВСКИ ДНЕВНИК
СВАКОГ РАДНОГ ДАНА У 18,00

Срећна
и добротилна година
и празници

ТЕРМОЕЛЕКТРАНА "КОЛУБАРА Б" ТЕНДЕР У ЈАНУАРУ 2009.

КАМЕНОРЕЗАЧ
Морушић Предраг
ПРЕША - 064/39-59-313

ПРЕДУЗЕЋЕ
АДНЕКОСИЋ - УБ

TAMNAVAPUT

САОБРАЋАЈНО-ТЕХНИЧКИ
CENTAR
Šampion

РАШЕ ПЛАОВИЋА 25, УБ
ТЕЛ. 014/414-034
063 77 11 481

АУТО ЦЕНТАР
“МИЛОШЕВИЋ Ж.М.”
Совљак - Уб

ISSN 1820-7324

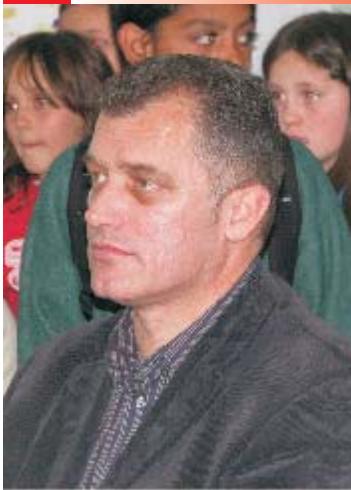
9 771 820 732006

ТРГОВИНА-МЕЊАЧНИЦА
Краљ
Са. Краљ Петра 7 бб УБ
тел. 014/411-558

СТР и колекцион
Круна
продавница играчака

caffè BILLIARDS CLUB
fast food GRILL
LEONHART
www.leonhart.co.rs

**УБСКА ОПШТИНА
И ЊЕНЕ ШАНСЕ**

МИЛАН УРОШЕВИЋ, НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Средином децембра у Народној скупштини Србије потврђен је мандат **Милану Урошевићу**, дипломираним економистом из Уба и комерцијалном директору београдске "Ласте", који је, као посланик, заменио Ваљевца Милована Марковића, недавно постављеног на функцију директора Железница Србије.

Урошевић је, иначе, своју политичку каријеру започео још давне 1992. године, када је на листи ДЕПОС-а био кандидат за одборника у Скупштини општине Уб. После петооктобарских промена 2000. године активирао се у Општинском одбору Демократске странке, где је, на прошлим страначким изборима, изабран за председника. Одликују га особине пословног, стабилног и сталоженог политичара, који се доказује резултатима и увек зрелим и промишљеним потезима. Потврђивањем Урошевићевог мандата народног посланика Убљани су добили сигурног заступника интереса становништва овог подручја што, у светлу будуће изградње Термоелектране "Колубара Б" и отварања Површинског копа у Радљеву, претставља, заиста, адут више за убску општину до сада поприлично, али неправедно, маргинализовану у области енергетике и ресурса којима располаже.

Милана Урошевића поштују, како страначки и коалициони сарадници, тако и политички противници, па није случајно што се сматра да ће Уб убудуће имати и ту врсту фактора стабилности, који је, у неким ранијим периодима, недостајао.

ЈАВНА РАСПРАВА У БУЏЕТУ ЗА 2009.

СЛАБО ИНТЕРЕСОВАЊЕ

У Клубу Дома културе, у уторак, 23. децембра, једва тридесетак заинтересованих дошло је на почетак Јавне расправе о Нацрту Буџета за 2009. годину. Веће интересовање показали су одборници Српске радикалне странке Зоран Ђелмаш и Слободан Живковић, који су посебно инсистирали на чињеници да су давања за Установу културе знатно повећана (?), а да се, како су они тврдили, пољопривреда опет нашла у запећку. Утисак је, међутим, да "капу кроји" ситуација која је, на својеврстан начин, наметнута али стоји и примедба да се "ствари веома споро мењају"/

БЕЗ АНЕСТЕЗИЈЕ

КО ЈЕ ТО НЕРВОЗАН ?!

Кад разговарам, у последње време, са неким млађим руководиоцима, генералним директорима, менаџерима, шефовима разних канцеларија за развој и кредитирање, који су се по партијским припадностима изборили за места на којима су се нашли, али и са председницима општинских одбора или вођама група грађана, који су се на прошлим изборима изборили за одређен број места у локалном парламенту, а онда добили део "колача" и у подели власти, просто ме заболи глава. То је нешто као разговор поквареним телефонима, с тим што нису телефони покварени него ... да не настављам даље како се неки не би опет препознали и увредили. Постаје све очигледније да се политика (чак и она пословна) води у оном стилу: ко ће кога да одради, ко ће кога да понизи, да заврне, да завлачи, да збуни, каже једно, а мисли друго, да постигне циљ не бирајући средства... Али, кад заболи глава још увек помаже аспирин, а од оног "одрађивања", изгледа, не помаже ништа. Можда једино следећи избори - на свим нивоима. Ако и тада буде, уопште, постојала опција ради које ће вредети изаћи и потрошити свој глас. А то је, опет, друга тема.

У општој халабуци која се диже око "предстојеће" економске кризе, односно, последица које ће се, ево сад се неко досетио да ће се одразити и на нашу земљу, дакле, у тој општој халабуци ће веће парче колача, илити буџета за идућу годину, зграбити, чини се, они вештији и интереснији у политичком маневрисању, а разуме се, мање ће добити они који нису спремни да се отимају, али јесу спремни да раде и да за тај рад (реализацију програма) добију потребна средства. То је и један од слободних закључака после почетка јавне расправе о општинском буџету за 2009. годину, која је одржана у уторак, 23. децембра.

Проблем је, кажу, и у приходном делу који, за сада, није могуће реално испројектовати јер постоје ставке које, просто речено, висе у ваздуху. Како се планирани расходи за наредну годину крешу, или хајде да не будемо злуради, смањују, на свим нивоима и у свим областима, тако се дошло до (незваничне) информације да ће од стране РЕИК-а за убску општину бити издвојено за око 50 милиона динара мање. То је превише ако се има у виду да се жели развојни буџет (од око 740 милиона динара) и ако се зна да се до сада за, како се тврдило. "неразвојни буџет" трошило преко 600 милиона динара.

Е, сад, у тој атмосфери, како један од учесника у општинској владајућој коалицији рече, предлагање Нацрта буџета личило је на отварање Пантелејиног тестамента у "Маратонцима". Сви су тако уверљиви и наивни - да се просто чуде сами себи. К'о француска собарица. Међутим, како се недавно показало, "Лаки је мало нервозан", па би и општинска коалиција могла да буде уздрмана јер, како незванично, али поуздано, сазнајемо, почело је глажење између неких партнера који су у прошлим, па и у претпрошлим изборима, "мало" претакали гласове. Тако би се могло догодити да коначно почну да претачу из шупљег у празно, јер су од завидног броја одборника, само захваљујући стицају околности, у овој последњој подели локалне власти, постали незаобилазни фактор. Међутим, политичка комбинаторика је чудо. Неки већ неко време полугласно калкулишу и са могућношћу увођења Општинског привременог већа, утолико пре што је једној политичкој опцији, која је потписала Коалициони споразум о формирању локалне власти у убској општини, то, са новома централе Странке, било забрањено, па се сада и у неким саопштењима опозиционих опција то питање све чешће потеже.

Ко ће кога "одрадити" остаје да видимо. У сваком случају за сада је боље целу ствар посматрати са стране. Јер за посматрање и повремено коментарисање, утолико пре што је реално, не сноси се никаква одговорност. Ни морална, ни материјална. А то опет значи да овај коментатор остаје на слободи упркос жељама неких који се препознају у овим безазленим освртима. А непријатна стварност је да буџетима за наредну годину нико неће бити задовољан, ни у Србији ни у убској општини.

Милан Миловановић

ТЕРМОЕЛЕКТРАНА "КОЛУБАРА Б"

КАЛЕНИЋ ЂЕ БИТИ ВЕЛИКО ГРАДИЛИШТЕ

На седници владе Србије, која је одржана у петак 12. децембра, донета је важна одлука за убску општину и целу Тамнаву. Наиме, коначно је дата дефинитивна сагласност ЕПС-у да распише тендер за наставак изградње Термоелектране "Колубара Б" у Каленићу. Директор Термоелектране "Колубара Б" Миле Мазалица, за сада, не даје изјаве за јавност. Из других извора смо сазнали да на тендар ЕПС-а излази и Трећи блок обреновачке Термоелектране "Никола Тесла", па би то могло, евентуално, да претставља конкуренцију за убску општину. Међутим, за очекивати је да ће се наћи решење јер за обреновачки нови енергетски капацитет потребно је да се изгради још један колосек пруге за превоз угља и то кроз убску општину. То је аргумент на који рачунају боље упућени, а становници убске општине ће, свакако, то подржати.

директор Миле Мазалица

СЕДМА СЕДНИЦА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ БУЏЕТ ЗА 2009. ДА ЛИ ЈЕ РЕАЛНО?

Буџет за 2009. се нашао, наравно, и на дневном реду последње седнице Скупштине општине у овој години. До закључења овог броја Гласа ТАМНАВЕ одржан је, практично само почетак јавне расправе, а у оквиру исте активности, на МБ радију, у емисији "Тамнавски дневник" гостовао је председник општине Владислав Крсмановић са циљем да одбрани предложени Нацрт буџета општине Уб за 2009. годину. Једно од питања које му је упућено од стране слушалаца је: Да ли постоје општински миљеници према којима је буџет увек благонаклон па им се средства сваке године увећавају упркос примедбама да се не постижу резултати? Било је и других питања мање или више упућених, односно обавештених, грађана, али је једна карактеристика доминатна: буџет за 2009. годину кројен је по аршинима страначке владајуће коалиције у којој су, чини се, остали ускраћени они који ће управо у периоду економске кризе која долази, бити потребни, а то је село и ресурси са села. Главне примедбе одборника су се и кретале у том смеру, јер пољопривреда и село су и овог пута потиснути, па се не може одагнати утисак да се једно причало у изборима, а, сада се друго ради. То је опасност које су, вероватно, били свесни креатори буџета јер су гласове бирача, макар један завидан део, добили на обећањима да ће пољопривредна производња бити поспособишвана, да ће бити стимулисано запошљавање (100,000 динара по новотвореном радном месту), да ће се недомаћинском трошењу паре у областима које не стичу готово никакав доходак стати на пут, да неће моћи да се прима плата, а да се не ради ништа... Буџет за 2009. годину неодољиво подсећа на прошлогодишић с тим што су средства неким корисницима за готово трећину увећана (Установа за културу), а неке области, које су значајне јер учествују, не тако мало, у пуњењу буџета су занемарене (предузетници и уопште приватни сектор). Све ово терет одговорнисти за будућност, који носи актуелно општинско руководство, чини још већим.

НОВОГОДИШЊА ИЗЈАВА
ПРЕДСЕДНИКА КРСМАНОВИЋА

БИЋЕ БОЉЕ АКО СЕ СВИ ПОТРУДИМО

Владислав Крсмановић, председник општине Уб и Сава Сарић његов заменик

Владислав Крсмановић:

"Одлазећа година доносила је на личном плану и лепе и тешке тренутке. Од јула месеца, када сам изабран на место председника општине, било је превише непозната, ствари које су ван контроле и не зависе од вас, догађаја у друштву, у земљи, у свету, које су директно утицале на дешавања у нашој средини. Избори, дуг период формирања владе, чињеница да републички буџет још није усвојен, светска економска криза, реални пад производње и инвестиција, оквир су у ком се радио протеклих месеци. Лично сам нездовољан што неки планови нису остварени до краја. Што финансијска конструкција за поједине инвестиције није до краја осигурана, што се са неким пројектимастало. Такође, незапосленост, тешка ситуација у локалним фирмама, лоше функционисање неких јавних предузећа и служби, проблеми са наркоманијом и друге негативне појаве, оптерећујуће делују на локалну управу без обзира што нема готово никаквог утицаја ни овлашћења за решавање тих проблема. Ако се вратим на послове који су у домену општинске власти, има разлога за задовољство постигнутим. Овог пута нећу набрајати шта се све урадило и мерити нешто што се види голим оком. Највеће задовољство ми причињава осећај афирмације убске општине у Региону, па и Републици. Све структуре које чине општинску власт, многи добронамерни људи и пријатељи града, учинили су да се најбитнији проблеми чују где треба да се чују и да се позитивно решавају. Тај став, да наша општина не може служити као подкусур и да се не може куповати за семенке (камен), већ да треба да добије оно што јој припада, и да држава која црпи природно богатство са овог простора и при том ствара многе социолошке и еколошке проблеме, има одговорност према општини Уб и њеним становницима.

Случајно или не, у последњих десет дана донете су одлуке о отварању површинског копа Радљево, а после 25 година и расписивање тендера за "Колубару Б", са великим извесношћу да се ова инвестиција позитивно оконча.

Колике ће последице изазвати светска економска криза ствар је која се не може предвидети. Искрено се плашим следеће године. Пад привредних активности и директних инвестиција је нешто што ћемо сви осетити. Последице ће имати сва предузећа у нашој општини, а посебно предузећа извозно оријентисана и она која за власнике имају странце. Ту, пре свега, мислим на "Трудбеник" и "Копове". Извоз ће да пада због смањене тражње и пада производње. Кризе у земљама одакле долазе власници ових фирм сигурно ће се прелити методом спојених судова и у делове предузећа која послују код нас. Ово је, можда, прва криза коју нисмо сами изазвали, а осетићемо последице. Баш због тога, не треба да уперимо прст у некога и да тражимо кривца и да без основа се отпочне "лов на вештице". Следећа година биће испит зрелости и за руководство, али и за читав народ.

Помажмо и верујмо једни другима. Прегураћемо ми ово!

ЗАКОН О ОТПИСУ КАМАТА И...

ЗЕЛЕНЕ НАОЧАРЕ ?

Пуно бројки, датума који ограничавају, пуно неразумљивих формулатија, све у оном већ помињаном стилу : може да буде али не мора да значи. Чини се да је и овде законодавац, исправљајући радну верзију Закона о отпису камата на пореска дуговања, као и Закона о отпису дуга за здравствену заштиту, које је влади упутила Привредна комора Србије још током прошле године, још једном, хтeo да остави утисак да се ова власт залаже за велике олакшице, али, ето, предузетници нису довольно заинтересовани - што би опет требало да значи: ви, бирачи, гласајте за нас, јер ми помажемо свима, а то што је та помоћ за многе недостижна, е, то је она друга страна медаље. Ту другу страну медаље бирачи не виде. На сва звона се говори о бесповратним средствима из Фонда за развој, о разним погодностима за предузетнике и мала и средња предузећа, а кад оно тамо, све чешће се покаже да је све то само једна добро осмишљена реклама са малом, готово неприметном, поруком: гласајте за нас. Нема везе што тврдимо да избора неће бити до оних редовних за нешто више од три или по године, много је важно да се запамти за кога треба гласати.

Нажалост, наша стварност се свела на оголјену борбу за власт у којој се не бирају средства па су и закони о отпису камата, које су заиста драконске и највеће у Европи, као и Закона о отпису дуговања за здравствено осигурање, који је утемељен на простоту истине да здравствену заштиту нису могли ни да користе они који нису плаћали ове доприносе, јер им ревносне службе нису оверавале књижице ако нису имали потврду о измирењу ових обавеза. Дакле, логично је да оно што ниси користио и не платиш.

Међутим, предлог ова два закона је толико изменењен у односу на онај који је дат као иницијатива из Привредне коморе Србије, да га службе у Управи прихода још увек дешифрују. Није јасно шта се догађа са каматама којима су дуговања била оптерећена у овој години. То је, управо, онај најпроблематичнији износ јер је то бројка у којој је садржана камата на камату. Никоме у службама Управе прихода није јасно како сада да поступи уколико би неко од предузетника са дугом из протеклог периода дошао и затражио да, у складу са новим законима, регулише своја дуговања, поново стане на ноге и крене са привређивањем у оном стилу у којем то држава пропагира на сва звона. Могуће је да ће стићи нека нова тумачења, али могуће је још много тога. Када погледамо шта се све догађа у Народној скупштини, када чујемо какве се реформе предузимају, на пример, у области правосуђа, када погледамо макар нешто од оне фактографије која нам се, документовано приказује, у емисијама типа "Б-92 истражује", не би требало да нас зачуде мрачне слутње, па чак ни недавни злослужни наслов у једном часопису који саопштава да, парафразирам, "Балкан поново постаје буре барута". Далеко било, али чини се да то неко негде прижељкује и као да ради на томе.

Но другој страни, ако Европа тражи да толико искомпликујемо своју стварност да би нас примила у своје друштво, ако закони не могу да буду толико јасно формулисани да их просечан грађанин разуме, ако посланици не могу да се договоре ни око највitalнијих интереса ове државе - онда би, заиста, требало да се запитамо: Да ли да ту Европу, уопште, примамо код нас, подразумевајући да ћемо ми још мало сачекати, да видимо шта ће са њима бити, па онда да се договоримо око нашег уласка у ту све климавију Унији чија монета у односу на наш динар расте упркос економској кризи. Али, то је већ друга тема за неки други осврт.

А кроз "зелене наочаре" смо још одавно одбили да гледамо, упркос труду свих оних који су покушавали да нас навикну.

Активни пензионер Раде Алексић

Када је, давних
шездесетих, као ученик
водинсталатерског заната, прве
послове започео на првом убском
водоводу, сада легендарни Раде
Алексић, већ подуже време
власник Приватног предузећа
"Алексић", а сада и пензионер,
није слутио да ће, управо тај
његов први посао ући у историју
Уба и определити његов животни
пут. Данас сесећа:

Учио сам занат код приватног мајстора Бањашевића Драгана када се указала потреба да се неко буде запослен на водоводним радовима у Општинском режијском одбору у којем су били општински службеници Ива Панић и Мија Лазић. Било је то 1966. године, када је грађен водовод, а још има у функцији цеви које сам ја постављао као први радник водовода у изградњи.

СНАГА БЛАГИХ РЕЧИ

ДЕЦЕНИЈЕ ЗА НЕЗАБОРАВ

Тек изграђени водовод био је предат на управљање Пијачној управи 1, јануара 1967. године, када је Крстивоје Цајић отишао у пензију а управљање овим пословима преузели млађи кадрови.

Влајић, као грађевионски техничар (у то време била је то висока стручност, а Јелица је и иначе била заиста махер у свом послу), планирала је радове а главни извођач радова био је Живан Лукић из Трњака, -сеча се Алексић.- Постављање су азбестне цеви, које су до сада, углавном замењене.

Радојица Алексић је био запослен у "Ђунису" до 1983. године. У знак протеста што је срушен додаташњи прерадни капацитет пијаће воде прешао је у приватни сектор и, од тада, само напредовао. Данас је Предузеће "Алексић" фирма са тридесетак запослених са тенденцијом раста и ширења... Али, то ће бити посебна тема у једном од наредних бројева "Гласа Тамнаве".

ПРОЦЕНА РИЗИКА НА РАДНИМ МЕСТИМА

ОБАВЕЗА СВИХ ПОСЛОДАВАЦА

Од децембра месеца 2007. године, на основу Закона о безбедности и здрављу на раду, сви послодавци су обавезни да изврше процену ризика на радним местима и израде писмени акт о процени ризика.

процесиризма.

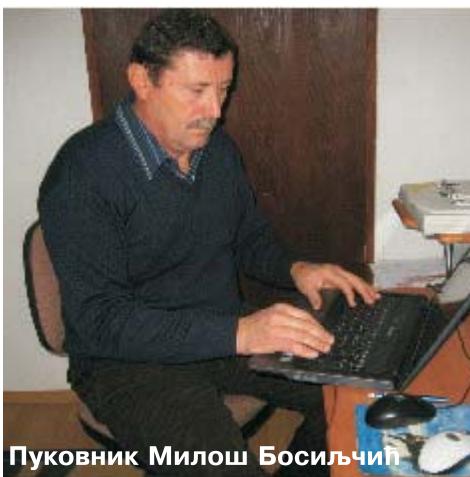
Због великог броја повреда на раду, са тешким и често смртним исходом, инспекција рада врши интензивне контроле споровођења ове законске обавезе послодавца. За неизвршење ових обавеза прописане су врло строге казне, које се крећу до милион динара за правна лица, а за предузетнике 400-600 хиљада динара.

400-000 хиљада динара.
Процену ризика на радним
местима, по прописаној
методологији, могу да врше само
правна лица и предузетници који
поседују лиценцу надлежног
министарства за обављање ових
послова.

У Убу у улици 13. прописане законске обавезе већи, Пролетерске, постоји углавном, то извршава по налогу регистрована Агенција "Заштита инспекције, која налаже испуњење на раду" д.о.о. Уб, која поседује ових обавеза у врло кратким прописану лиценцу и врши све роковима уз претњу високим прописане пословне безбедности и казнама.

На основу става
здравља на раду, коју је основао
мр. Милош Босиљчић, пуковник републичког инспектората рада
ракетних јединица у пензији, послодавци, који су донели
професор Војне академије, који је писмену одлуку о покретању
на основу високе стручне спреме поступка процене ризика,
техничког смера, специјализације, склопили уговор за процену са
положеног стручног испита и правним лицем са лиценцом и
дугогодишњег радног искуства израдили план процене, сматра
на пословима безбедности и се да су испунили законске
заштите на раду добио наведену обавезу у планираним роковима.
Директор ове агенције

лиценцу за радијо. Директор је свој агенцији Велики број послодаваца у позива послодавце, који имају Убу и широј околини, је намеру да изврше ове обавезе да ангажовањем ове агенције већ се јаве ради договора о испунио наведене законске правовременом испуњењу обавезе и избегао плаћање наведених обавеза. Број телефона високих казни је 063 279 952, а факс 014 410 104.

Пуковник Милош Босильчић

Директор и оснивач ове агенције, у разговору, истиче податак да мали број послодаваца правовремено испуњава прописане законске обавезе већ, углавном, то извршава по налогу инспекције, која налаже испуњење ових обавеза у врло кратким роковима уз претњу високим казнама.

Директор је у аптици позива послодавце, који имају намеру да изврше ове обавезе да се јаве ради договора о правовременом испуњењу наведених обавеза. Број телефона је 063 279 952, а факс 014 410 104.

**МАРИЈАНА
МАРИЈАНОВИЋ
ПРОТИВ
ИНТЕРЕСНИХ
ГРУПАЦИЈА**

Задовољни смо што су грађани Тамнаве схватили каква је садашња локална власт.

Велика је сatisфакција за оно што је Демократска странка Србије урадила за општину Уб у периоду када је била на челу локалне власти.

Незадовољство је опште што су владајуће странке укључиле у систем локалне власти припаднике групе грађана који су свој интерес коначно показали.

У Србији се већ сад тешко живи, а биће још теже. Осећају се све веће последице светске економске кризе. Влада не чини ништа да те последице ублажи, што само потврђује да то и не жели јер је много лакше да свој нерад правда економском кризом. Већ сад је јасно да ће грађани и пензионери живети све лошије, обећаних бесплатних акција неће бити, као и нових 500.000 радних места, а такође ни беле Шенген листе. Нажалост, обећања да ће грађани живети боље и лагодније неће се испунити, али не треба клонути духом.

Мислим да су грађани Србије заслужили одговорнију власт.

Поред уобичајених честитки грађанима Тамнаве у 2009. години желела бих што хитније усвајање Закона о политичким странкама чиме би коначно нестале интересне групације (ГГ).

АЛЕКСАНДАР ДАМЊАНОВИЋ

СА ОСМЕХОМ ЈЕ СВЕ ЛЕПШЕ И ЛАКШЕ

Година које је, практично, за нама била је оптерећена много чиме, али је у другој половини дошло до позитивних помака којима сам лично задовољан. На пословном плану све је теже бити ликвидан због пословних партнера који, из разних разлога, не плаћају на време или, чак, никако не измирују своје обавезе. Ипак, посао се мора наставити, не смемо се предати, а све се лакше превазиђе са осмехом на лицу, са шалом и ведрим приступом ма о чему се радило.

У Новом 2009. години жељео бих да се стишају политичке страсти, да разборито пријемо сваком проблему и решимо га у сарадњи са свим учесницима нашег друштвеног и политичког живота. Грађанима поручујем да локални парламент, чији сам председник, неће бити формална гласачка машина. Радијемо по Пословнику и доносити одлуке строго поштујући законске норме. Иначе, свима жељим добро здравље, успех и личну срећу.

**ДАРКО
ГЛИШИЋ**

НОВИ ИЗБОРИ - ИЗЛАЗ

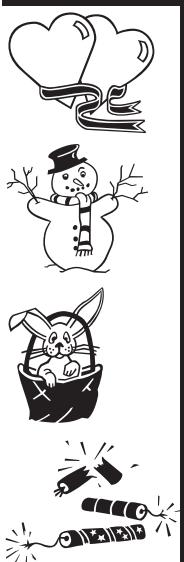

У години која је на измаку није се десило ништа ново, што би не само мене, већ и било ког грађанина учинило задовољним, пошто се и економска ситуација погоршала.

Незадовољан сам безобразљуком оних који су свашта обећавали народу, а сада се праве блесави. Незадовољан сам податком да су за своје лажи награђени са месечном платом од 20.000 евра, док све више људи остаје без посла, незадовољан сам што се у Убу ништа није променило сем плочица са именима нових функционера на вратима општинских канцеларија...

Година пред нама биће пуна изазова и биће јако тешко изборити се са свим недаћама које нас очекују. Ако желимо да будемо демократско друштво онда излаз из ове кризе, која нас очекује, треба тражити у новим изборима, јер на тај начин поступају и земље у чијем друштву желимо да будемо у некој од међународних организација. Много јејфтије да грађани излазе на биралишта него да остају без посла јер ова влада свакако није кадра да изнесе терет обавеза које стоје пред њом нити је способна да грађане заштити од економске кризе која следи.

Све што жељим себи, жељим и мојим суграђанима, дакле, здравље, срећу, да живе од свог рада и да све нас мање лажу.

**БЛАГОЈЕ
ЦОНИЋ**

ИЗГРАДЊА КАО ОДГОВОР НА КРИЗУ

Питања за све саговорнике на овој страни била су иста: "Чиме сте задовољни, а чиме не у 2008. г.?"; "Како би, укратко, описали Ваша очекивања у години која је пред нама...?" и ;"Шта поручујете и како гласи Ваша новогодишња порука?" Најкраће одговоре је дао Благоје Цонић:

1. Задовољан сам извршењем Програма рада Дирекције, али и нисам јер увек може више да се уради.
 2. Видећемо
 3. Све најбоље у 2009. години.
- Кратко и јасно!

ЗОРАН ПРОДАНОВИЋ

ДА ИЗБЕГНЕМО ЕКОНОМСКИ ХАОС

Незадовољан сам радом претходне општинске власти која је до маја ове године потрошила четири петине буџета Дирекције, а такорећи, ништа значајно није урађено. Задовољан сам радом свог Општинског одбора јер смо преко нашег министарства и нашег лидера Велимира Илића урадили преко седам километара асфалта и шест кућа од клизишта, а у процедуре су још неки пројекти. Све смо то урадили не трошећи ни један динар општинског буџета, такође сам задовољан радом нове општинске власти, јер је почела да ради на капиталним пројектима наше општине.

Имамо све предуслове да уђемо у економски хаос. Креатори економске и монетарне политике морају много ефикасније да се суоче са последицама економске кризе. Директни негативни ефекти већ су видљиви у паду извоза, смањеном приливу страног капитала, високом спољно-трговинском дефициту. Треба да схватимо да се може трошити само оно што је зарађено. Време штедње и стезање каша тек предстоји.

Напокон су на чело општинске власти дошли људи који разумеју где живе, познају средину и њене проблеме које треба да решавају. У свакој улици, селу, засеоку. Довршићемо све започете пројекте и започети нове за којима одавно постоје потребе, али није било храбrosti и ,позитивне енергије да се у њих уђе.

Честитам свим грађанима наше општине наступајући 2009. годину и жељим да она буде срећнија од свих претходних. Желим им пуно здравља, успеха и среће.

Срећи бал новогодишњи
и божићни празници!

ДОБРОВОЉНИ ДАВАОЦИ КРВИ

ПЛЕМЕНИТОСТ НА ДЕЛУ

Наша камера забележила је детаљ са недавне акције добровољног давања крви коју је организовао Црвени крст, а у коју су се Ублјани добрио показали, уосталом, као и више пута до сада. Сакупљене су планиране количине захваљујући, како нам је речено великом одзиву младих.

РПК ВАЉЕВО - ХОТЕЛ ДИВЧИБАРЕ

ПРИЗНАЊА ПОВОДОМ ЈУБИЛЕЈА

Годишњу награду РПК Ваљево, као предузетник 2008. године добио је Миленко Драгојевић, Пекара "Драгојевић", Ваљево (први с десна)

Поводом 45 година рада Регионална привредна комора Ваљево организовала је пријем у четвртак, 18. децембра у хотелу Дивчибаре на Дивчибарама. Тим поводом уручене су награде и признања за успешну сарадњу/ За убску општину је важна вест да је специјално признање Регионалне привредне кломоре Ваљево добио Александар Марковић, који је, како је речено, на својим радним задацима у убској Зимпи провео пуне 53 године. Марковић је, наравно, у пензији, али га у Привредној комори сматрају једним од својих најзаслужнијих сарадника.

Иначе, признање за сарадњу добила је и општина Уб, али се шира и делотворнија сарадња између Уба и ваљевске Коморе тек очекује јер ова општина свакако заслужује већу пажњу кад је у питању привредни развој па се очекује да се у реализацију, наравно у оквиру својих могућности, укључи и Привредна комора Ваљево

ЗАКУПЉЕН ПРОСТОР - ЗАКУПЉЕН ПРОСТОР - ЗАКУПЉЕН ПРОСТОР - ЗАКУПЉЕН ПРОСТОР

САОПШТЕЊЕ ОО ДСС УБ

Поштовани грађани,
на крају, стигосмо и до краја 2008. године. Била нам је и лепа и ружна, весела и тужна. Општински одбор ДСС Уб овим путем жели да подсети грађане на догађања која не би требало да заборавимо.

У првој половини 2008. године скupštinsku većinu чинили су одборници СРС, СПС о Група грађана "Сава Сарић", а општином су руководили председник и заменик председника из ДСС-а. Шта је у тој првој половини године рађено? Да подсетимо: хала спортова, uređenje korita reke Уб, чишћење речице Липовица, пројектовање и асфалтирање преко 20 километара путева у селима општине Уб, завршетак савременог далековода Уб Бањани, довршетак реконструкција водоводних капацитета Уб, изградња комуналних инфраструктура у вароши Уб и мноним селима општине, као и многе друге активности које прате редован рад формираних установа и Дирекције за изградњу општине Уб.

У другој половини године комплетну власт на Убу преузима Демократска странка са коалиционим партнеријама из СПО, Г17, СПС, ПУПС и још увек неизбежном групом грађана "Сава Сарић". Овој владајућој већини прикључили су се и новоосновани грађани из групе "Драган Јелић" и њихова бонус подгрупа _самостална "Нова Србија" из Уба.

Нова половина исте године, нова владајућа већина из исте вароши и околине. Разлика је евидентирана експресно. Надамо се да грађани неће заборавити. Већ дан по самопостављењу, то јест по примопредаји власти, обзиром да је иста извршена некако од ока, пошто тада актуелни председник општине није био ту. Ма, нема везе, битно је да смо испоштовали вољу грађана. Засели су и леви и полудесни и центар и нераспоређени и спремни за распоред, не знамо само где нађоше толике фотеле, мала је општина Уб. Засели су и почели да владају. И владају они тако. Ево, "дође крај године, а они владају ли владају". Да их сада питате: "шта, бре, урадисте за време ове ваше власти?"

Сручиће дрвље и камење на све из претходне општинске власти.

Прво, рећи ће: "Буџет сте потрошили". - А ви знаете како је и ко буџет усвајао, скupštinska većina претходне власти на чијем је челу био садашњи заменик председника, Сава Сарић - који га у датим тренуцима, у предизборној кампањи, са признатим и познатим именима општине Уб и утрошио, а скоро је донео одлуку и да то плати.

Друго ће рећи: "Ову халу што су 'ови' - незаконита је". Фали пројекат грејања, а ви, поштовани грађани, треба да не заборавите да фале и обећане паре Демократске странке за довршетак исте, јавно дате у истим овим новинама пред прошле изборе.

Под бројем три: наћи ће се сва досадашња улагања у села, сви урађени асфалтни путеви, осветљење сеоских центара, реконструкција електромрежа и много тога што је урађено за "геџоване", којих има близу 30.000 у убској општини. Заборавили су или не, од времена нове власти, поједина села не знају ни како камион изгледа.

О польопривреди и планираним мсрдствима за њен развој морамо поново да причамо, јер су се паре за польопривреду изгубиле - од планираних шест милиона динара у буџету на путу до ребаланса тог истог буџета остало је 100.000 динара, вероватно да се не би угасила наменска буџетска рубрика.

Ово, као што видите, то јест као што чујете, је уметност владања. Стално нам говоре: "Сачекајте мало." -Шта, бре, да чекамо?

разместили сте се у фотографије а боље дане обећавате за следећу годину. А за додатне наме најављујете економску кризу. Тако да је једино сигурно да ћемо учествовати у формирању кризних штабова.

Има, додуше, места где се види ваших руку дело. Обасјали сте са безбрзом сијалица (и поприлично потрошених пар), тениске терене, који још нису завршени, али да сијају - сијају.

Шта ли ће нам сијати додатне, не знамо. Али, знамо да вама, поштовани грађани општине Уб, желимо много среће у 2009. години, да сијате од здравља, среће и љубави и да не заборављате истину.

ОО ДСС Уб, Маријана Маријановић

ПИШЕ:
Радован
Пулетић

ВРЕМЕ

Неки босоноги, острижени клинци из Пальува, први су ме поздравили са "Добар дан". Било је то усред лета на оном мосту преко језера, пре двадесет година. И, пошто сам до тад поздрављан са "...ћао, где си, шта има, шта радиш или - како су ти матори", помислио сам да ме зајебавају. Али, што би ме зајебавали кад могу да беже само право? Или да скоче са моста, што је горе него да их лично задавим? Онда видим - деца крајње озбиљна а, бога ми, и лепо власпитана - "Добар дан, чико..." "Добар дан, децо"...

Да, да, био је то први дах хладног ветра средњих година које су почетак преображаја у геријатријски случај. Само пар месеци касније из лутке сам уназађен у ларву: на једној крајње непријатељској утакмици, осим са њиховим левим халфом, закачим се и са комплетном публиком која није крила колико сам јој одвратан - "...шта 'оћеш осмице, 'бем ти матер ћелаву!". Мислим, знао сам и пре тога да, што се косе тиче, нисам Самсон, али то нико није помињао као особени знак... До тих задртих накострешених, пијаних навијача чијег сам љубимца третирао ђоном по колену. С друге стране ствар није нелогична, будући да сам космат, млад и зелен био још за време друга Тита. У доба "25-тих мајева", када је Азем Власи у име свих нас стајао иза Маршала у ложи Партизановог стадиона. Када је СФРЈ, на СП у Западној Немачкој прегазила Заир са 9 : 0, Било је то време ЈНА, четврте војне силе у двополној Европи растегнутој између НАТО-пакта и Варшавског уговора. Возиле су се нове "Заставе 101", добијали бесповратни кредити за стамбени изградњу, а брижни родитељи проблематичну децу запошљавали по казни, претварајући их у канцеларијске пацове, које нико не може тако мало да плати колико они могу мало да раде. Када сам ја био клинац постојала су само два телевизијска канала, али се зато на море ишло авионом...

Од тада је прошло толико да нисам начисто јесам ли све само сањао, или је заиста у питању био живот, пре ове последње реинкарнације. Ту и тамо, па опет ту и тамо док седим испред ТВ-а зурећи у емисије које не гледам, или у кафани са другим великим стомаџима, спремним за дијету, "од понедељка" имам нејасне флеш-бекове. У неке убске улице које миришу на липе, у Макарску са неким девојкама без лица, у Руму са хлебом на коме је маст и аleva паприка (Партизанка 43), у сунчана дворишта непознатих школа, у сиву касарну са пожарним светлом... Деси ми се, на пример, да ме свежији исписник узалуд подсећа на нешто што смо одживели крајем осамдесетих - ја појма немам... Или неки смежуранији примерак лупа глупости како смо он и ја, пре војске, били у Трсту и лагано прошли границу шверцујући пун вагон фармерки SUPER RIFLE и патика KONVERSE ALL star... (Јел' се сећаш, мајке ти? Сећам се, како се не сећам... Међутим, ја у Италији никад нисам био, што се јасно види из црвеног пасоса чије је важење истекло крајем прошлог миленијума). Мораћу да, у приручнику "ЗА ОНЕ У ТРЕЋЕМ ДОБУ", потражим везу између тих флеш бекова и могућег старачког лудила. Веза сигурно постоји.

Нажалост, да сам загазио у предсобље позне фазе постоје релевантни докази и ван стручне литературе. Рецимо, сусрет са давно одсељеном школском која ми рече "...Ауу, што си пропаоо... што си се ти усвињиоо..." (Нормално, и ја набодем њу - је ли, јел' још увек, мислиш да је Косово град и говориш Авандистан уместо Авганистан?). Па оно, када шетам по парку са осмогодишњом ћерком док непозната жентурача са аустријском вилицом пита: "Како вам се зове унука?" А пре неколико дана испред Робне куће, по истој тачки оптужнице овери ме детенце чији је отац мој синовац, иако млађи једва четири године (брат од ујака се ујасно рано оженио): **"Здраво, дедааа! Здраво дедааа!"**. Деда? Деда, деда, буразеру мој ... Деда. Де-да! Д-е-д-а...

Према томе, шта је мени као протоколисаном старцу још остало? Сем да полако, оболим од **dementia-senilis**, почнем опет да пишким у гаће и плачем док не донесу кекс.

НОВЕ КЊИГЕ

РАДОВАН ПУЛЕТИЋ - БРАТ

У петак, 26.децембра, у Клубу Дома културе, одржана је промоција прве књиге Радована Пулетића, збирке "сатиричних медаљона" (језгротворна метафора Радована Бели Марковића), али би се могло рећи и филозофских текстова са духовитим, јетким али и, понекад, "откаченим" (или нам се то само чини?) размишљањима. Пулетић је дуго присутан на убској јавној сцени, годинама је одушевљавао читаоце "Тамнавских новина", а сада "Глас Тамнаве" има ту част да му Радован Пулетић буде редован сарадник. Зато треба веровати да ће оваквих књига бити још, надамо се, у издању убске библиотеке или Установе за културу јер Пулетићева проза то одиста заслужује.

САВЕТИ ЛЕКАРА

ПИШЕ:
др Ненад Јанић

ТРИХИНЕЛОЗА

Трихинела, паразит који у организму човека доспева конзумирањем зараженог меса и прерађевина, може изазвати озбиљне компликације опасне по живот. Извор инфекције су домаћа и дивља свиња, лисица, јазавац, пацов... Свиња оболи пошто поједе инфицираног пацова или отпадке зараженог меса друге животиње, а у организму човека паразит доспева приликом конзумирања зараженог меса и прерађевина од свињетине.

Болест пролази кроз три фазе. На почетку се могу јавити мучнина, повраћање, болови у трбуху и учестале стомице. Понекад иде и субфебрилна температура и малаксалост. Ова фаза болести кратко траје, а због некарактеристичних симптома често се замењује другим инфекцијама гастроинтестиналног система. Код лакших облика трихинелозе гастроинтестинална фаза може и да изостане. Карактеристични симптоми по којима се трихинела препознаје појављују се од 7 до 30 дана након почетка инфекције: висока температура, оток лица и капака, као и оток, бол и слабост попречнопругастих мишића - рамена, ногу, грудног коша. Болесник има тешкоће при жвакању, презнојава се и осећа умор. У тежим облицима јављају се компликације на плућима, срцу и централном нервном систему, а у најтежим случајевима могућ је и смртни исход. Опоравак може трајати од неколико недеља до више месеци. Зато је веома важна превенција која се састоји у ветеринарском трихинелоскопском прегледу свињског меса приликом његове употребе, термичка обрада меса и месних прерађевина кувањем и печењем већим од 77 Целзијусових степени у трајању од најмање 30 минута, замрзавање меса на минус 15 Целзијусових степени у трајању од 21 дан, или на температури од минус 18 Целзијусових стечени током 24 часа.

Саламурење и сушење нису поуздане методе уништавања ларви. У превенцији је важно и сузбијање инфекција код домаћих свиња дератизацијом стаја, товилишта и кланица, као и уклањање угинулих животиња. Здравствено васпитање становништва сточара и ловаца о употреби меса домаћих и дивљих свиња значајно доприноси сузбијању болести.

Радован Пулетић

БРАТ

ПИШЕ:
Милан Божић

СВЕЧАНО ОДЕЛО

"Не уочавај оно што неком недостаје, већ нешто што код њега вреди"

У протеклих 60 година своје занимљиве историје образовања на Убу генерације ученика Учитељске школе изнедрила је обиље професора и ученика који су оставили трајни траг не само у образовно-васпитном већ и у културно-уметничком и спортском животу Уба и околине.

Господин Сулејман Ђатовић, професор музичког васпитања, спада у ред оних култних. Био је и остао поштован и уважаван. Важио је за некога ко препознаје таленте, афирмише музичку културу и културу уопште.

Професор Суља, како смо га од миља звали, почетком шездесетих година прошлог века, стигао је на Уб као млад професор. Тих година се знало да је, по завршеној основној школи било важно уписати учитељску школу. Уписати поменуту школу није било лако. Осим добrog успеха, требало је положити пријемни испит из музичког васпитања, а потом и поседовати неки од инструмената (хармонику, мандолину, виолину, гитару). Професор је изврсно свирао све инструменте, а специјалност му је био клавир. На пријемном испиту и професору сам скренуо пажњу по слуху за музику. Након првог одржаног часа и додатне аудиције, професор ми је саопштио да сам примљен у школски хор!

Првих неколико проба је искористио да нам одреди гласовне могућности а мене распоредио, не утеноре, већ у басове.

Био сам поласкан, али и изненађен јер су у тој групи певача били старији ученици, четвртог и петог разреда, певачи са вишегодишњим искуством, већ формираним гласовима (Шипчић, Лане, Зубец, Кинез, Муја, Ањцика, Текила, Мицица...), Као ученик првог разреда издвајао сам се по висини, конституцији, али и по јачини гласа. Наиме, још увек ми је глас мутирао и био у мутирању па су интроверзије професора биле свакодневне и пробе хора биле прекидане. Тада ми је и спонтано одредио надимак/, Његове узречице: "Не певај као пиле, певај из грла", била је прилика је да сам приликом пробе један од оснивача и директор, а данас ова школа слови као веома успешна. (Републички фестивал музичких и балетских школа Србије, 53. по реду, одржава се на Убу од 4. маја до 11. маја 2009. године уз учешће око 2.000 такмичара и педагога из седамдесетак школа Србије).

Један од најмаркантнијих хуманиста; учитељ и васпитач многих генерација; човек необичног профила и персона за свако поштовање. Непоправљиви ентузијаста - енергичан, упоран, духовит и надасве - културан. Ценио је праве традиционалне вредности, а имао савремен поглед на свет. Посебно је неговао креативност код младих. Омиљен и поштиван. Прави пријатељ. Узор младима. Благе нарави, широј је оптимизам. Захтеван, али и пун разумевања. Угледан и праведан.

Значајно је утицао на културна дешавања у периоду дугом скоро 30 година. Као професор музике успео је да анимира велики број младих да буду активни чланови оркестра и хора. Дугачак је списак свих оних ученика који су, као и ја, свих пет година били чланови оркестра и хора. Долазак на пробе била је прилика да се забавимо, дружимо, шалимо али и учимо. У паузама између две пробе окупљали смо се око клавира да нам професор свира понајвише омиљеног Моцарта, а знали смо заједно да запевамо ону познати: "Што се боре мисли моје". Круна свега су биле приредбе за ученике, али и грађане Уба. Било је путовања, такмичења и сусретања (Врњачка Бања, Београд, Ниш...). У тим пригодама она веза је била да се на јавним наступима носе беле кошуље, кравате и црна одела. Професор је стално истицаша да одела и свечана одора треба да нас чине свечаним, озбиљним, одраслим и усклађеним са диригентом који је неговао и свечани изглед, свечан тон и перфекцију у извођењу композиција.

Хор и оркестар побрао је мноштво награда, плакета и признања гостујући на различитим престижним фестивалима и хорским свечаностима. Његови чланови били су културни посленици у правом смислу те речи. Тиме су Уб довели на малу препознатљивих и престижних. Тај континуитет је касније настављен преко рада Музичке школе на Убу, где је господин Ђатовић био један од оснивача и директор, а данас ова школа слови као веома успешна. (Републички фестивал музичких и балетских школа Србије, 53. по реду, одржава се на Убу од 4. маја до 11. маја 2009. године уз учешће око 2.000 такмичара и педагога из седамдесетак школа Србије).

Преданост музике, неизмерна љубав према ученицима, посвећеност најталентованијима издавала га је и чинила убедљивим, а магију ентузијазма није никада потрошио. Зато га све генерације ученике Учитељске, али и Музичке школе са Уба, које је образовао и васпитавао, памте по снажном печату који је утијнуо у њихово одрастање.

У његову част, поводом Нове године, опет ћу везати кравату, обући бели кошуљу и тамно одело које (као и оно на првој приредби) у свечаним приликама носим.

СА ТАЛАСА МБ РАДИЈА

КОЈИ СУ ПРАВИ?

УРЕДНИЧКИ КОМЕНТАР

нега "величанствени циљ" да, у условима светске економске кризе, сачувамо радна места. Не да преиспитамо како и колико се ради, заслужују ли сви који су нашли ухлебљење на државним јаслама да остану тај где јесу, него да се сачува STATUS QUO, да се нико не би увредио, да се не заталасаје јер би неки талас могао и нас, или неког од наших, за закачи.

Е, САД, ту је негде један од узрока "генетски модификоване стварности" коју су неки, то је сасвим сигурно, однекле увезли (јер у Србији тога у историји никада није било).

Да ли су се окористили? Па то су они, углавном они, који возе

оне велике ципове и оне црне лимузине, иду на дочеке Нове

године на Сејшеле или Карибе, смањују плате са милион на

пола милиона и свесрдно помажу Србији "на добром путу".

Заиста, тај пут јесте добар, али само за оне који су се снашли

на њему, а снашли су се, претежно, они који су се нашли "тамо

где јесу", захваљујући баш оној негативној селекцији. Ипак,

мора се нагласити да су се неки "прави ликови прошверцовали" и поред филтера "инсталiranog" у неком

времену кад су нам се странци чинили паметијим од нас,

писменијим, мудријим и поштенијим. А они, као што се то ,

углавном и догађај кад се ради о странцима, нису били

мотивисани да овде "цвета цвеће" па су афирмисале лажне

вредности, подстицали широку причу, све бежећи од

простаклука толико "карактеристичног за општину ум којој

љиви превише имбецила"и, наравно, све о трошку

општинског (или државног) буџета, одрађивали посао

баџајићи нам прашину у очи. На овима што су се

"прошверцовали" је да што пре, а најбоље од првих дана Нове

године, да окрену лист и крену неким новим путем и уз

ослањање на сопствену памет и сопствене снаге. Уб, као и

наша Србија, је увек имао квалитетне људе, али их је мало

добијало шансу, Крајње је време да тај ешалон ступи на јавну

сцену. Подршка народа сигурно неће изостати. Препознаће, коначно, и бирачи праве. Па, морају већ једном.

М.М.

Кад се то догодило и како, ствар је истраживања социолога, психолога па и психијатара, али слика стварности коју већина нас, који смо остали у земљи Србији да живимо наше мале животе, никако није реална, а још мање потпуна. У тој слици, заправо, у нашој свести, недостају читави делови онога што чини нашу садашњицу. Неки настала грађани живе више у сећањима понављајући непријатну истину да се "некад живело боље" (мислећи на време Титове Југославије, па и на време режима Слободана Милошевића).

Ко је то (и када) избрисао из наших глава топлину породичног дома, наших кућа у које смо уградили своје животе, наше деце због које смо учинили све да олакшамо тешке године које су за нама? Како се догодило да више гледамо преко плота, да видимо туђе грешке, а занемарујемо своје? Ко нам то дозволи да готово сви поверујемо да јединима знамо излаз из тешке ситуације у коју је запала земља? Како смо то склизнули у апсолутно погрешна уверења да је слика стварности коју ми имамо углави једини могућа и једини реална? Ко је то упорном негативном селекцијом у нашем друштву оне најгоре, оне са најмање морала и скрупула, произвео у елиту, моћнике и утицајне факторе чак и на локалном нивоу. Зашто је Србија посрнула?

Опасно је одговарати на ово питање. Само нам се чини да "пси лају а каравани пролазе". Неко и даље креира спрску стварност, а Убска општина је и у том случају типично пример. Тај неко будно прати све. На пример, одавно већ и овде, уколико неко покаже више слободе у својим погледима, очеши посла се се нађе на маргини, скрещу му крила, очепе и слично. А највише свему томе погодује стање државе у којој је главна тема очување радних места (не запошљавање незапослених на нова радна места у привреди, него "величанствени циљ" да, у условима светске економске кризе,

Пише:
МИЛАН
БОСИЉЧИЋ

ВРЕМЕ НАЈСЛАЂИХ ПОЉУБАЦА

Сећања на конфете, олаисани патос и "поклањање срца"...

**На вратима неба стоји
записано: "Зло нека
стигне свакога ко
радост живота презире"**

Стара јапанска изрека тврди да је у 18. години Ђаво најлепши. Понекад данас размислим шта би Бог радио да Ђавола нема. Данас имам свест о уживању, о срећи, о лепоти, о страсти, љубави. Некада сам само уживао ношен треном срца и игром душевних страна - био сам слободан, нису ме стеге мудрости окивале, желео сам само једно - убедити неког да је управо он тај који ми срећу доноси. Тих давних година срећу нам је доносила Она. Огледали смо се само оком и срцем, није нам био потребан терет неистине "да имамо да би били неко". Нико нас није спречавао да уживамо у игри пауља, трубачу ветру, несташном врабцу на снежној стази. Искрено смо волели.

Чекала се Нова година увек у друштву и увек заједно. Најчешће је то био Дом омладине на Убу. За ту прилику патос је олаисан, столови и столице поређани у нову дијагоналу према потребама приосутних гостију. Сала је била украшена тракама од креп папира, понеким балоном, или лампионом. Вечера се никада није служила, а није било ни потребе. За Нову годину се у свим кућама на Убу резала најбоља пршућа, а наше маме су за ову прилику правиле сарму "гушодавку". Од пића се искључиво нудило ваљевско пиво, домаћа ракија, коњак, Векија, Рубинов вињак, а понекад и домаћи Раке виски. Свирао је Кајзеров оркестар: Драган Кајзер хармонику, Дуле Хемфри (Хомер) саксофон, Мирослав Арсеновић бубњеве, а певао Мирослав Стефановић Голуб. Свирало се све сем народне музике. Валцер, танго, рокен-рол. Најчешће се понављала песма "Ноћи у белом сатену", "Моња" и "Мишел". Сви почеци су били јако стидљиви, али препуни свежарске атмосфере и неке врсте узбудљивог, скоро драмског ишчекивања. Многи парови су дошли заједно, али те ноћи су се најлакше проналазиле симпатије. Игра се распламсавала, момци су били сами за себе снажни, одважни и сигурни, а девојке "набурене" и зајапурене. Сви смо тада заједно поевали или певушили, образ уз образ, на уво својој девојци. Играла је цела сала, најчешће стискавац, ослобођени свих могућих препрека и са свим мало под "недовољним гасом", грлили смо се, држали за руке, у игри руком провлачили прсте кроз девојачку косу, лагано и опуштено уживали у "божијем дару" те ноћи.

Још увек се сећам неке лаке дрхтавице своје девојке када бих јој руком додирнуо за гола рамена, или усном дотакао прamen њене косе. Све је тада било дозвољено, али се прави пољубац, онај филмски очекивао тек у поноћ. Дуго је трајало то време. Сећам се једино што смо донели на дочек Нове године биле су конфете. Сви смо имали две до три кесице конфета, бацали смо их око себе, а оне се лепиле на олаисани патос, ознојена женска рамена, наше сакое, лица и косе. Све је плесало, певало, играло, веселило се. Сетих се на трен, паскалове мисли "Срце има своје разлоге које разум не познаје". Али за тај тренутак у том времену и простору, са дочека Нове године 60-тих или 70-тих на Убу је важила Флоберова реченица: "Срце је богатство које се купује већ поклања". И ми смо га поклањали и неко нам је срце поклањао. Знали смо да морамо некога волети да би се осећали као људи. Сећам се и неких чудних размишљања о љубави, где је љубав, као и мода - лепши си ако је чешће мењаш. Наравно да смо тада били своји, са својим срећама, природни, слободни. По неко је, морам признати, те вечери помали и изгубио памет због љубави, али вредело је. Нежни и племенити, искрено смо волели. Љубав је диктирала правила те вечери. Грлили смо, држали се за руке, смејали се и веселили. Оркестар свира "Моњу", сви у сали играду, тела се додирују ослобођена било каквог лажног стида, предали смо се тоновима, Летимо срећом и - гаси се светло, све се претворило у један пољубац - стигла је Нова година. Понеко први пут, понеко с првом девојком, понеко са новом девојком, понеко са својом девојком, љубимо се потпуно у заборав. Пољубац је мирисан, некако чист и јако, јако дуг. Светла се пале, по неко јо увек у загрљају, просто као да љели да овај тренутак некако закуца. Залубљени, срећни, наслеђани, честитамо један другом. Са девојком смо већ на "Ти". Сада смо већ попутно слободни и нико за нас не постоји.

Пахуље су крупне, засипају липе убског парка, излазило у ноћ, не осећамо зиму, лепо нам је. Срећа нас походи.

Ово сећање завршавам не желећи да говоримо да кварим кроз поређења временски дистанцу. Пахуља нема, а иако се појаве једино што могу да створе саобраћајни колапс. Сви се нешто буне и наружују, сви све знају, а ја знам само једно "kad генерали диктирају моду сви ноше шињеле".

**SREĆNE NOVOGODIŠNJE
I BOŽIĆNE PRAZNIKE ŽELI VAM**

SERVIS I PRODAJA RAČUNARA

**RS
sistem**

RAČUNARI NISU LUKSUZ
ONI SU POTREBA!

TRŽNI CENTAR LAZIĆ, LOKAL BR.15
014/410-582

PRAZNIČNA AKCIJA:
1. UZ KUPLJENI RAČUNAR POKLON
USB FLEŠ 2GB
2. MONITOR 22" ASUS
- 11.800,00 din

КОЛЕГИЈАЛНА САРАДЊА

ЗАЈЕДНО СМО ЈАЧИ

Сусрет колега, Живке Деспотовић, шефице Експозитуре у Мионици и Драгана Сарића, шефа убског Експозитуре Управе прихода забележила је, недавно, наша камера. Очигледно је ко је имао главну реч. А тема - актуелна!

Пише:
Драган Савић
Блеки

КАКО ДА СЕ РАДУЈЕМ ?

... А, ипак,...Наредна 2009, година биће јубиларна за убско "Јединство", 28. марта 1939. године одржана је Оснивачка скупштина клуба...

Никада се нисам овако осећао. Нити се радујем, одласку ове 2008. године, нити се радујем доласку нове 2009. године. немам ништа лично ни против једне ни против друге.. Ако Премијер каже да у Новој години нећемо живети горе него 2008 године, а светски моћници тврде да улазимо у финансијско-економску кризу планетарних размера, како да се радујем, Новој години. Пошто честитке одавно не шаљем, чак ни преко инернета, поштеђен сам велике муке и бламаже. Јер шта би ми рекли рођаци, кумови, пријатељи и колеге да им пошаљем честитку и пожелим срећну и успешну 2009. годину или да сам луд, или лицемер, или да их зајебавам. Ништа од тога, нећу слати новогодишње честитке. Иначе, свима желим добро здравље и срећу без обзира да ли је Нова година или не.

Репрезентација Србије вратила је оптимизам и наду нашем посрнулом фудбалу. После одличних игара и изванредне атмосфере, коју је створио селектор Илија Петковић, репрезентација је била учесник Светског првенства у Немачкој 2006. године. Након тога почину разне комбинаторике, приватни интереси и комбинације, а на чело репрезентације СРБИЈЕ (баш тако је писало) долази Клеменце. "Мали Баск" био први селектор прве репрезентације СРБИЈЕ. За многе, па и за мене, то је била брука и увреда. Добру се нисмо надали а резултат је познат. Нисмо отишли на европско првенство. После Клеменцеа за селектора постављен је Ђукић. Нефлексибилан и неспреман за сарадњу није се дуго задржао на тој функцији. Пред почетак квалификација за СП 2010. доведен је Радомир Антић. Направио је одличну атмосферу и што је још важније одличне резултате. Вратио је васкрсао неке играче, коју су били у запећку код претходних селектора. Истине ради, нађе се на списку и понеки "приватни играч". Спас за српски фудбал је одлазак на Светско првенство. Остварење тога циља неће бити лако, а 2009. године је пресудна. Надам се да ће сви стати уз ФСС и Антића, и помоћи нашим "орловима" да одете до Јужноафричке Републике.

Наредна 2009. година биће јубиларна за наше "Јединство". 28. марта 1939. године одржана је оснивачка Скупштина клуба и тек након две године непосредно пред рат и немачко бомбардовање, марта 1941. године добијено је Решење министарства за физичко васпитање народа краљевине Југославије, којим су одобрена правила и рад "Јединства". Ипак, биће разлога за славље у 2009. години. У то име живели и срећно.

**ОГЛАС
НА ПРОДАЈУ МАНГУЛИЦЕ**
Лале
014/489-288 од 17^h до 20^h

ProCredit Bank

9

INFO centar: 0 700 700 000
www.procreditbank.rs

Svaka kuća je nečije veliko celo.
Uz posvećenost, nadu i veru, od kuće nastaje dom.
Neka Vam predstojeća godina
bude Godina Velikih Dela.
Želimo Vam da je provedete u radosti,
okruženi svojim najbližima, a dom da Vam
uvek bude pun zdravlja i ljubavi.

Uspes i uvek biti tu ako imamo jedni druge,
a vrata našeg doma su Vam
široim otvorena i u 2009. godini!

Srećne novogodišnje i božićne praznike želi Vam
Tim ProCredit banke

Obični ljudi. Velika dela.

SAOBRAĆAJNO-TEHNIČKI
CENTAR
Šampion

РАШЕ ПЛАОВИЋА 25, УБ
ТЕЛ. 014/414-034
063 77 11 481

АУТО ЦЕНТАР
"МИЛОШЕВИЋ Ж.М."
Совљак - УБ

014 416 300

Срећна Нова година
и Божићни празници

Z.Z. "SLOGA-UB"

14210 UB, Ul. 1.maja br.11.
Telefon: (014)411-191,
Telefaks: (014)411-799

 DALEKS
ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ПРОИЗВОДЊУ, ПРОМЕТ И УСЛУГЕ

Тел./факс:014/414-040,411-171, 411-172

Private Veterinary Ambulance

GETI-Farm

TRANSPORT AND LOGISTICS COMPANY

TRANSC GRADJNA UB

STOČAR L.S. TRAJACI VJEĆIĆ

TRAJACI VJEĆIĆ

Auto škola Sampion
014 414 034
Nije svako znanje isto!

YOKO

**TEP/FAXC 014/411-116
Mobil. 065/3323-964
14210 Ub, Vuka Karadžića 11**

"ПУРЕ-ГРАДЊА"
- Извођење свих врста грађевинских, занатских и инсталаторских радова
- Изградња по систему "кључ у руке"
- Израда алюминијумске и пластикове столарије
- Изградња грађевинским материјалом

МАЈ

ПОН	УТО	СРЕ	ЧЕТ	ПЕТ	СУБ	НЕД
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

ЈАНУАР

ПОН	УТО	СРЕ	ЧЕТ	ПЕТ	СУБ	НЕД
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

ФЕБРУАР

ПОН	УТО	СРЕ	ЧЕТ	ПЕТ	СУБ	НЕД
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

МАРТ

ПОН	УТО	СРЕ	ЧЕТ	ПЕТ	СУБ	НЕД
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

АПРИЛ

ПОН	УТО	СРЕ	ЧЕТ	ПЕТ	СУБ	НЕД
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

БРЕГ БАЊАНИ
ПРОИЗВОДЊА КЕДЕРА И ПЕТА ЗА МОДНУ ОБУЋУ
014/461-475
063/341-239

ЛЕЦИН

БАМОССИ

ATLIC

DALEKS

Кас

KANDIĆ AUTO CENTAR
7 ЈУЛА 9 - 14210 Уб
014/411-738, 064/865-60-36
e-mail: autokac@gmail.com

ПЕКАРА И ТРГОВИНА КИНД

ЛЕШТАРИЋ
БАЊАНИ 014 461 150

ТАМНАВЕ

СТРУГАРА
Тешћи Драган
Црвена Јабука 014/475-334
14210 Уб 014/410-420, 063/307-251

ПАЛАМА д.о.о.
Црвена Јабука . Уб
Гласило за општине Уб, Коцељева и Владимира
Тел. 064 854 13 06

Круна
продажница играчака

Trgovina Ljubičić
имп. Надежа Т. Уб тел. 014 415 927

АГРОМАКС
Максимовић Драгослав
Вука Каракића 40, 14210 Уб
Тел.014/415-665, 014/462-613

ТЕРМОЕЛЕКТРАНЕ
кукова чесма

JP EPS TENT OBRENOVAC TERMOELEKTRANA "KOLUBARA B" UB

Centrala: 011 8162 111
fax: 011 8162 132
8162 145
direktor: 011 8123 575
8122 384

Poslovni sentar
TENT у Ubu:
Kralja Petra br.41
14210 Ub
014 414 680
014 414 681

E-mail: kolubara@yubc.net
te_kolb@yubc.net

Срећна Нова година
и Божићни празници

ПРЕДУЗЕЋЕ
АЛЕКСИЋ - УБ

014 411 395
411 528

PREDUZEĆE

"*Корови*" A.D. UB

14210 Ub, Ul. Prvog maja 126

Centrala: 014/411-219

Direktor: 014/415-967

Fax: 014/411-044

Rudnik: 014/481-243

E-mail: koroviub@ptt.yu

GRAĐEVINAR

Dušana Danilovića 5 Ub, Tel/fax:014/411-906, 411-859, E-mail:gradjevinar@ptt.yu

Срећна Нова година
и божићни празници
2009

LEON

NISKOGRADNJA
EKSPLOATACIJA MINERALNIH SIROVINA

14210 UB, Kralja Petra I br. 41/c Tel. 014 410 698
leondooub@nadlanu.com

АГРОМАКС

Уб, Вука Караџића 40. 014 462 613; 415 665

ВРШИМО ПРОДАЈУ ПОЉОПРИВРЕДНЕ МЕХАНИЗАЦИЈЕ
И РЕЗЕРВНИХ ДЕЛОВА ИЗ ПРОГРАМА: ИМТ, ИМП, ЗМАЈ,
СИП, 1. Мај Богатић, ФАК Лозница, ЛЕМИНД Лесковац,
МАЈЕВИЦА ...

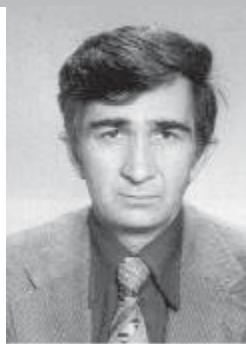

Срећна Нова година
и Божићни празници
2009

33 "ТРАДИЋ"
Уб, Вука Караџића 41.
Тел. (014) 463 300

EUROMETAL
Preduzeće za proizvodnju i usluge d.o.o.

14210 Уб, Braće Nenadovića bb
Tel. 014 416 210; tel./fax: 014 416 211; 064 644 0007
E-mail: eurometal@ptt.yu, www.eurometal.co.yu

АНДРИЈА МИЛИВОЈЕВИЋ, ПРОФЕСОР У ПЕНЗИЈИ - СЕЋАЊА:

УБ, ЉУДИ ПРИЛИКЕ

Кад сам почeo да исписујem ове политичке проблемe, a kad су поменуте Лењинове речи (све редове хитao сам на састанак са СССРом и појаве југословенске једним делом свог пређашњег комунистичкe јереси) министарка више није имала адуta да живota. То пређашње несвршено се опире и попустила је.

Пошто није било још института конкурса, већ је министар постављао раднике у свом ресору, ученила је оно што је у том тренутку било најпаметније: наместила је као предаваче професоре у најбољим годинама, четрдесетим, ни сувише старе, ни сувише младе. Кадар је комплетиран и школа је почела да ради. Неки од тих професора предавали су и у Основној и у Учитељској школи, које су радиле у истој згради.

ово чини две ствари. Прва је та да је време оно што се у времену догађа; друга, да у том догађању нисам учествовао само ја, јер човек је друштвено биће и не живи у безваздушном простору, било да је затворен у самицу, било да је у милионском граду.

...Учитељска школа на Убу отворена је из политичких разлога и из тих истих разлога је затворена. При њеном отварању пресудну улогу су имале две личности?: Њен будући први директор, Илија Бајић, и тадашњи републички министар просвете, Митра Митровић-Ђилас. Бајић је био врло предузимљив, одличан организатор и неумoran прегалац - готово свугде је службовао, много је допринео подизању неких школа. Митра Митровић је била предратни професор, одрасла у духу поштовања хијерархије и кад јој је помињано отварање учитељске школе на Убу није хтела за то ни да чује. Уб и Учитељска школа?! Место с два слова у укрштеним речима - ...

Народ у Тамнави се сам организовао, сакупио средства и самоиницијативно подигао школску зграду. У тој затегнутој ситуацији Бајић се показао као врло вешт и убедљив преговарач. Затражио је пријем код министарке и започео овако: "Другарице Митровић, Ви правите политички проблем. Учитељски кадар је током рата десеткован, сада нам је потребнији више него икад, и због учења деце и описмењавања одраслих. Имајте на уму Лењинове речи: "Учити, учити и само учити". Људи из Тамнаве ходе да имају средњу школу, а најбоље је да то буде учитељска. Ето, подигли су и нову зграду и за те потребе..." У то време било је веома незгодно правити

Пошто није било још института конкурса, већ је министар постављао раднике у свом ресору, ученила је оно што је у том тренутку било најпаметније: наместила је као предаваче професоре у најбољим годинама, четрдесетим, ни сувише старе, ни сувише младе. Кадар је комплетиран и школа је почела да ради. Неки од тих професора предавали су и у Основној и у Учитељској школи, које су радиле у истој згради.

Ја сам тада био у основној школи и припадао последњој генерацији која је завршила седмојећку, после нас је основно школовање продужено на осам година, као што је и данас. У сећању су ми нарочито остале четири личности: Илија Бајић, наставник математике; Милутин Антић, свестрано образован, предавао је неколико предмета, што није била ретка појава у то време. Анђелија Лалатовић, једна шарманта Пречанка, врло образована, а предавала је српски језик и књижевност (француски језик јој је био главни предмет), Олга Вукадиновић, професор историје, била ми је разредни старешина.

Бајић је био наш кућни пријатељ и ја сам се често играо са његовим сином Миланом, каснијим атлетским рекордером у трчању на средњим пругама. Антић је становao у непосредном суседству, делио нас је само поток, и такође је често бивао код нас, донекле због ракије, јер се зна шта бива код се пређе праг српске куће: послужење, кафа, ракија, а господин-попи (мом оцу) парохијани нису давали шта било, неку брљу. Био је сјајан козер, врло духовит, стари глумац-аматер, омиљен у сваком друштву.

Био је велики гурман, а дефицитиран што се зуба тиче и стално се спрема да их наручи код зубара говорећи у шали: "Кад Антић дође до зуба, нема Уба". Једном се заиста појавио са зубима и изгледао је врло смешно. Жуљали су га, Тамнаве ходе да имају средњу школу, а најбоље је да то буде учитељска. Ето, подигли су и нову зграду и за те старом.

(Наставиће се)

ЕЛИТНА ПРИВАТНА СРЕДЊА ЕКОНОМСКА ШКОЛА - НОВИ САД

ОДЕЉЕЊЕ У ШАПЦУ

Одобрењем Министарства просвете Републике Србије објављује

КОНКУРС - ЗА СВЕ ГЕНЕРАЦИЈЕ

ЗА УПИС ВАНРЕДНИХ УЧЕНИКА СЛЕДЕЋИХ ОБРАЗОВНИХ ПРОФИЛА

1. ЦАРИНСКИ ТЕХНИЧАР.....	IV СТЕПЕН
2. ЕКОНОМСКИ ТЕХНИЧАР.....	IV СТЕПЕН
3. ФИНАНСИЈСКИ ТЕХНИЧАР.....	IV СТЕПЕН
4. ТУРИСТИЧКИ ТЕХНИЧАР.....	IV СТЕПЕН
5. ПРАВНИ ТЕХНИЧАР.....	IV СТЕПЕН
6. ТРГОВИНСКИ ТЕХНИЧАР.....	IV СТЕПЕН
7. ТРГОВАЦ.....	III СТЕПЕН

- СТИЦАЊЕ ЗНАЊА

(Услов: завршена основна школа или започета било која средња

- ПРЕКВАЛИФИКАЦИЈА И ДОКВАЛИФИКАЦИЈА

(Услов: завршена било која средња школа III или IV степен)

Упис кандидата се обавља уторком (17 - 19) и суботом (од 10 до 13 часова)

Телефон школе 015/348-829

Све информације на телефоне: 015/349-329

063/70-69-890, 064/19-55-838

Адреса школе: Карађорђева 14, 1.спрат, Шабац (пролаз код главне поште, иза Војвођанске банке)

Завршите средњу економску школу по програму Министарства просвете Србије на европски начин

По завршетку ове школе можете наставити студије на:

- 1) Државним економским и правним факултетима
- 2) Државним вишим економским школама у Београду, Новом Саду, Ваљеву и другим
- 3) Другим сродним факултетима и вишим школама
- 4) Приватним факултетима

Будите испред осталих !

СЕЋАЊЕ

Дана 26, 12. 2008. г. навршава се дванаест година како није са нама наша вољена

**ДРАГАНА ЦЕРОВИЋ
рођ. ЈОВАНОВИЋ**

Са поносом је помињу и чувају од заборава вечно!

Њени најмилији: ћерка Јелена са породицом и мама Славка-

Са тугом обавештавамо да је преминуо наш драги супруг, деда и прадеда

**ТОМИСЛАВ ЈОВАНОВИЋ
ТОМА
1933 - 2008**

Сахрана је, по његовој жељи, обављена у кругу породице и пријатеља.

Захваљујемо родбини, пријатељима и особљу ДНЗ-а Уб, који су помагали у најтежим тренуцима његове болести. Хвала и свима на положеном цвећу и достојанственом испраћају.

Супруга Славка-Цака, унука Јелена, са породицом и наша Грозда

СЕЋАЊЕ

**СЕЛАКОВИЋ МИРОСЛАВ
МИРА ФАЉА**

**Године лете, али
успомене не бледе.
Увек ћемо те носити
у срцу!**

Твоја породица

У недељу, 28. децембра 2008. године дајемо четрдесетодневни помен

**ДРАГАНУ
РАНКОВИЋУ
1965 -2008
из Кршне Главе**

Сине, отишао си, оставио си у души бол, у оку сузу. Доћи ћемо на гроб, цвеће ставити, сузама залити и никада те нећемо заборавити, нити прегалити.

Сине наш, прође четрдесет дана од како си отишао. Но, ни један трен, а да нам ниси у мислима. Љубављу и добром си пленио све око себе и тешко је твој одлазак правдати судбином.

Све што је племенито, часно и добро носило је твоје име.

Празнина је велика, речи мало да скажемо колико је живот с тобом био лепши и лакши.

Твоји неутешни: мајка Јагода, отац Радоје, сестра Весна, зет Милош и сестричина Невена

СЕЋАЊЕ

**СЕЛАКОВИЋ МИРОСЛАВ
МИРА ФАЉА**

**Није могуће избрисати
твоја дела!
Иако је прошло више од
две деценије
без оног што си ти
изградио ни данас
се не би могло.
Заслужио си само
поштовање.**

УБЉАНИ

IN MEMORIAM

**МИЛУТИНОВИЋ МИЛОЈЕ
МИЛЕ МАЧАК**

Био је спортиста, радник, политичар, пензионер, Али, више од свега, био је добар човек, комшија и пријатељ. Запамтили су га Убљани као поштеног и оданог прегаоца, једног од оних који су увек служили за пример. Припадао је оној генерацији која је изградила Уб и оставила га генерацијама у аманет.

Комшије и Убљани

СЕЋАЊЕ

Драгић Петровић-Драђа

1935 - 2008.

**Са поносом и тугом
сачуваћемо успомену на
њега**

Ожалошћени:
Супруга Мила, ћерке
Гордана и Биљана,
унучићи и остала
многобројна родбина

**ОГЛАСЕ, ЧИТУЉЕ,
КАО И СВЕ ВРСТЕ
МАТЕРИЈАЛА ЗА
ШТАМПАЊЕ У
"ГЛАСУ ТАМНАВЕ"
ПРИМАМО У КИОСКУ
"ПАЛМА",
УЛИЦА ПРВОГ ЈАМА,
БРОЈ 6/а, УБ
ИЛИ У
АГЕНЦИЈИ "ГЛАС
ТАМНАВЕ"
ИВЕ АНДРИЋА 1, УБ
ТЕЛЕФОНИ:
014/411-071
063 83 53 878
064 21 80 588**

ДРАГАН РАКИЋ: СЕЋАЊА КОЈА НЕ БЛЕДЕ

ПАС КОЈИ ЈЕ ИМАО душу

Мој непријатељ,
Негде од средине, ратне 1992 године, одлучујем да ти напиши писмо које никада нећеш примити.
Никако нисам знао како да почнем, Писмо мора да има неки почетак, неку уводну реч.
Да почнем са "Мрски непријатељу", признај и сам, не би имало смисла. Ако си ми непријатељ, не можеш ми бити драг, а ако си ми драг, како ми можеш бити непријатељ?
Да почнем са ;"Мрски пријатељу...". ни то не иде...

. Веровао ти или не, ја те не mrзим. Не знам шта је то са мном, али ја ваљда не умем и не могу да mrзим. А и зашто бих.

Ти и ја нити смо желели, нити почели овај рат. Није нас нико ни питао. Обичне људе нико ништа и не пита.

Да смо се нашли у неким другим условима, можда би постали и пријатељи, али захватило нас неко "смутно време" које се назива историјом.

Улазим једног летњег дана у твоје село као "победник", а уопште се победнички не осећам. Жак се осећам некако тужно. Улазим у твоје двориште. Ниси ме дочекао, како доликује домаћину. Ниси ни могао. Непријатељ се не дочекује домаћински. Он се дочекује са пушком или се бежи. Ти си изабрао ово друго, јер данас сам ја "победник" а ти "поражени". Не знам шта ти о томе мислиш, ја искрено мислим да смо оба "поражени", као људи. Да смо обојица губитници.

Одмах по уласку у двориште, види се да си прави домаћин (кућа, зграде, бунар...) Све даје утисак вредних руку. Где си сада? Вероватно као и многи припадници мог народа, снalaзиш се "од немила до недрага". Можда нам је тако писано. Да ли је...

У дворишту, уместо тебе, пријатељски ме дочекује твој пас. За разлику од људи, он у мени не види непријатеља. Види само человека и радује му се.

Ко зна да ли се свакомчу треба радовати.

Улазим у твоју кућу. Врати си, као сваки добар домаћин остави откључана за путника-намерника.

По столу у трпезарији поређане фотографије са како се раније звало, свечане војничке обавезе. Пошто те лично не познајем, нисам сигуран да ли су то твоје или са обавезе твога сина.

Боравим у твојој кући већ неколико дана. Спавам у једној од твојих соба. Устајем рано. Негде око четири. Од када је почeo овај рат, волим рано да устајем. Око четири сата је обично тишина. И ратници морају да се одмарaju, како би се следећег дана, боље међусобно поубијали. Волим да слушам тишину. Можда ћеш рећи тишина се не чује. Вараш се, чујеш се и те како. Просто пара уши. У тишини човек размишља о свему.

Устајем и излазим у двориште. Тамо ме, као да је програмиран, пред вратима радосно дочекује твој пас. Седам на столицу испред врата и пијем прву јутарњу кафу. И тога имамо. У мом родном крају кажу да не ваља раздавати, па уз кафу пијем и прву јутарњу ракијицу. Ко зна која ће бити. Рат је. Кад год пијеш прву, можда пијеш и последњу. Никад се не зна. Ракија је, пошто се речено твоја. Истина, ниси ми је ти понудио, али ниси ни био у прилици, као ни ја, да те питам. Уосталом "победник" и не мора да пита. Он може да узме сам. Ракија ти је стварно добра, домаћинска. Пас ми прилази својим величним устима нежно обухвата моје војничке чизме, а онда то исто учини са руком на којој остају утиснути трагови зуба. Игра се као дете. Онда ми положи главу на колено, гледа ме паметним очима, као да пита: "Човече, шта се ово дешава?" . Не знам шта би му одговорио. Не могу ни себи да одговорим. Гледамо се само тако, тужно, и он ја. Човек и пас. Ичини се да се разумемо. Он моју тугу, а ја његову несрету. Гледамо се тако све док други не почну да устају и излазе. Док не поремете нашу "идилу".

Исти ритуал се понавља сваког утра. Не знам што је баш мене изабрао. Негде сам чуо, или прочитao, заиста не знам, пас и дете истиктивно осете ко их воли. Да осете ЧОВЕКА. Ако је тако, за мене још има наде. Још сам човек и могу да волим, макар само пса, или.... Баш њега.

Дошло је време да напустим твоју кућу и "победник" мора даље. У нове победе или не дај Боже у смрт. Али онда, више није "победник". Враћам чашицу и шољицу у кухињу. Опране... И ја сам домаћин.

Затварам врата, али их не закључавам. За добре људе и пријатеље, кључ није потребан. За оне друге није препрека. Излазим из дворишта и затварам капију. Пас ме прати до ње. Окрећем се. Гледа ме тужно, као да хоће рећи "Зашто и ти идеш, а тек смо постали "пријатељи"? Као да осећа да се више нећемо видети. Да ли ја њега, или он мене нисам знао. Нисам сујеверан, али ми није било

пријатно. Није пошао са мном, а и куда би... Ни сам не знам куда ћу кренути. "Победник" је пошао, а нас је оставио. Остао је веран свом дворишту, свом дому, теби... Завидим ти. Ти си имао пса, ја нисам.

После неколико дана пролазио сам, по задатку, поред твоје куће. Радовао сам се да ћу видети свог пријатеља - пса који је имао душу.

Видим неке људе и питам за пса. Кажу ми убио га пре неки дан, неки "човек". Пса који је имао душу, убио је човек "без душе".

Зашто...

У сваком случају "човек" - како то грозно звучи...

Невесиње, децембар 1991. године

ЛИСТ "ТАМНАВСКА СЛАТИНА" БРОЈ 9:

ВРХУНСКИ КВАЛИТЕТ

На овогодишњем "Ракија фесту" у Београду шљивовица, односно љута ракија са именом "Ђурђевић", добила је медаљу Златног београдског победника, и по свом квалитету се пласирала на треће место међу педесет оцењиваних ракија. Међутим, мало је познато да је ова ракија призведена у Слатини, дакле, у убској општини, у домаћинству Славка Ђурђевића. У жељи да допринесемо афирмацији овог производџача, без намере да рекламирамо производ, уз нагласак да се ради о једном аутентичном тамнавском бренду, преносимо текст који је недавно објављен у листу "Слатина".

НА ОВОГОДИШЊЕМ РАКИЈА ФЕСТУ

Злато за „Шљивовицу Ђурђевић”

Ако је судјите гиме
који су поступали по
правилу, то је ово
је један од најбољих
результатова на овом
фесту.

**Мушки парфем
с миризом шљиве**

Црнти интернационални ракија

Фест показао је да ће други

**СЛОБОДАН
МАРЈАНОВИЋ**

КАД ЈЕ СВИРАО БЕНД

Нова ће година, а мени нешто као и да није. Гледам по улици, гледам по продавници, гледам у кафани, све неки зловољни људи. Па и кад пију, за час падне реч, а богами би се и тукли. Јој што не волим кад видим лепу, младу, а неуредну и намрштену жену. Изопачио се свет. Сви као хоће да побегну од Нове године.

Е, како је то некад било. Задовољни људи, наслеђање жене, срећна деца што су видела Деда Мраза. А Нова година, богами се чекала, жестоко, весело, а богато, то онда и није било важно. Колико ко може и где може и нико му не замера. А где може то се унапред знало.

У најлуксузнијем ресторану, некад хотел "Златибор", данас "Парк", обавезан је био градоначелник са другарицом, па и остали сви другови редом, па виђенији људи, понеки професор (и они су се тад у нешто рачунали). Остали по рангу: "Зеленгора", Бегеш, Шиља, Шоба, за све има места. Ми смо тада стасавали, ту ноћ смо били у Дому омладине. А тамо је свирао бенд. Имали смо и ми бенд. Што да се Ваљевци праве важни што имају Кара, Јову, Фицу, Прежу, кад и ми имамо Кајзера, Омера, Зубеца, Голуба и да не набрајам. Онда се слушао Кинг Роско и радио Луксембург, онда нам је наш друг, тада Млађани, или већ чувени фудбалер, доносио из белог света плоче Елвиса, Сачма, Пол Енке, Чаби Чекера, онда се певала Марина и Дијана, Блубери хил и Када свеци марширају. Било је важно скинути мелодију, за речи ко те пита, само нек личе на инглиш. Тад је Дуле Омер у Лајковцу продао чувени штос: "Каман беби твист ген шиз оф Јусуфи". После му тражили да им препише речи. Нема везе што је Јусуфи већ играо за репрезентацију.

А за тамо где је свирао бенд,

спремали смо се по месец дана. Најновије ципеле смо одлагали, да их не поједе убско блато, гланцила их да се цакле, крагне на кошуљама превртали, меркали очеву најбољу кравату. Они срећнији су доносили из Италије нове ципеле "пачији клјун", перлон кошуље што се не гужвају и плетене кравате на ластиш.

Ми стидљивији и са тањим слухом, морали смо да увежбамо бар танго, тек толико да не очепиш даму. То се онда сматрало непристојним, јер у моди су били момци са манирима и фине dame које не говоре безобразне речи. Они са више слуха и са швалерским фазонима, цепају рок и то на ластиш, оно кад женску пустиш, па је окренеш и елегантно привучеш себи.

Ту ноћ полазили смо од куће налицкани и намирисани, са најскупљим цигаретама у цепу, а још ако имаш упаљач, као овај данашњи ZIPPO, био си даса. Ја сам имао, доноео ми онај фудбалер. У салу, свеже олајисану и накићену, улазили смо самоуверено, пили прво пиће за шанком као Хемфри Богарт и шацували наше dame. А оне богами баш праве. Искочиле из школских кецеља у нове хаљине, нису биле са марком и много скупе, али маштовите, по мери и са укусом, па најлон чарапе са шавом, ципелице на штиклице. Фризура са маџама, ала Натали Вуд, па мало шминке. Баш праве dame. Седе, правећи се помало важне, стидљиво скрују лицер или вермут и стрепе да ли ће и кад ће доћи да их бира баш онај за кога су се тако удешавале.

После смо седели за већ резервисане столове, пили више него што можемо, играли како умемо, а наше dame што су изгледале као да се праве важне, дрхтуриле су као голубице, ако би играле баш са оним, ако би је онај, као случајно, такао руком тмо где није дозвољено, ако би им се привила тела.

Главно је било пред поноћ, Тад су dame већ попиле своје пиће и скupиле храброст, а била је то стварно храброст за ону игру у време када се

смењују две године: "А сада ову игру даме бирају". Јер то је оно што кажу клинци "Сад се види, сад се зна..." Онда се гасило светло и љубили се стидљиво и кришом, да ко не види, па шта ће рећи мама. О ономе, шта каже наш чувени, љуцкасти песник: "Јој, заборавила сам..." Није било ни говора.

После је починао да ради пуном паром затвор. Тај затвор, то је оно што ми данас кажемо сепаре, склоњен у неки ћошак и окићен. А што је био у томе да ти апсаџији платиш, па те он затвори са женском. Колико лове, толико времена у затвору.

Из најроматичнијих тамница на свету излазиле су оне љубави као што смо некад толико пута гледали у филму Сјај у трави. И данас кад га гледамо кане по нека суза, да ли због њих двоје или због нас, није ни важно. Тек, данас у биоскопу не можеш ни да заплачеш: прво, јер биоскопа нема, а друго, ко да плаче за оним брдима меса која се од почетка до краја филма касапе.

После смо, кад је рекла мама, пратили наше dame кућама, хтели на растанку да их пољубимо, а оне се као браниле, шта знаш можда баш сад гледа, па да види своје дете. Не дај Боже.

Сећам се такве једне ноћи и једне Лидије. Била је Рускиња, мајка јој права, емигранткиња, а отац наш. Живели су у Задру. Убеђивао сам себе да мирише на стелу и море, јер тако треба да миришу Рускиње које живе у Задру. Снег се лагано спуштао на Уб, под ногама је шкрипало, а ми смо под уличним светињкама пили коњак и ... Али о томе ћу једном да напишаам. Ако будем умео.

Зору смо дочекивали по сокачарским кафанама, тамо где нема ни улазнице, ни конзумације, где је свирао чувени чика Боја и његова капела. Тамо смо пили, слушали чика Бојин прозукли глас који је доносио мелодију југа, оне из Боринога Врања. Онда смо и рецитовали, Боже однакад нисам чуо да неко рецитује у кафани.

Ето тако је било онда када је свирао бенд.

Давно заборављена слика
Уб, 60-тих 20-тог века
(Снимио М.Никоновић)

**Ваше огласе за
Глас ТАМНАВЕ
примамо на киоску
'ПАЛМА', улица Првог
маја, број 6, Уб или
ул. Иве Андрића бр 1, Уб
телефон: 014/411-071**

Глас ТАМНАВЕ
**Месечни информатор за подручја општина Уб, Коцељева и
Владимирици** Оснивач: Опште удружење предузетника Уб * Главни и
одговорни уредник: **Милан Миловановић** * Сарадници: Јанко Ђурић,
Радован Пулетић, Милорад Радојчић, Воја Марјановић, Радомир Јовичић,
Георги Гоцев, Владимира Бајуновић, Милан Босиљчић, Маријана
Трговчевић, др. Ненад Јанић, Драгана Јанковић, Адам Манојловић, Драган
Вујчић, Милош Миловановић, Драган Савић, Милан Божић и Милован
Миловановић
Редакција: Глас ТАМНАВЕ, Иве Андрића 1,
Тел. 014/411-071 * 063/8353 878 * 064 484 20 50 * 064/21 80 588
E-mail: glastamnave@ptt.yu

ПИТАЊА ЗА ДУШАНА КОВАЧЕВИЋА, ДИРЕКТОРА ФОНДА ЗА ЕКОЛОГИЈУ

ПУНО ПОСЛА У 2009.

У току је усвајање Буџета општине за наредну годину. У 2008. г. дошло је до смањења средстава којима располеже Еко-фонд у односу на 2007.г. Каква је ситуација ове године?

- За 2009.г. планиран је буџет Фонда од 51.100.000,00 динара, или 1,6 милиона више него што је био планиран за 2008.г. Нормално да у многоме зависи од приходне стране у ком проценту ће се, заиста, и остварити. На нама у Фонду и руководству општине је да га испунимо у што већој мери, не само на расходној страни.

Министар Оливер Дулић недавно је најавио да ће се вршити контрола где завршавају средства којима располажу локални Еко-фондови? Претходних година у Србији су се дешавале многе злоупотребе буџета намењеног екологији. Шта мислите о томе?

- Наш Фонд за екологију је формиран као индиректни корисник буџета, па је и до сада током године подносио извештај ресорном министарству. Улагање средстава у одређене пројекте је давно постало предмет расправе и наше најсушне потребе да судимо шта је исправно, а шта не. лично мислим да све треба да буде предмет контроле, само за два месеца од мог постављења имали смо три буџетске инспекције. Ипак, ми смо неразвијена општина да би се разбацивали ово мало новца у буџету. Зато сам сигуран само у једно, а то је домаћински однос према средствима, ма колика она била.

Који су то пројекти на којима ће бити акценат?

- Осим уређења корита реке Уб које је дефинисано, понајвише ћемо се бавити израдом пројекта без којих се не може ништа ни радити. Пре свега, мислим на постројење за прераду отпадних вода и градску топлану.

Дошло је до застоја по питању уређења реке Уб. Када можемо очекивати почетак радова?

- Застој је настао због републичког буџета. Али, реализација ће ићи у сарадњи са Србијаводама и у оквиру њиховог годишњег програма рада. Почетак је условљен временским условима, али је најбитније да се тај посао сигурно ради. Са уређењем зоне око спортске хале, зграде СУП-а и будуће општинске зграде, центар града се измешта на обалу уређене реке.

Фабрика за прераду отпадних вода- Колико смо далеко од реализације тог пројекта?

- Реализација пројекта, односно израда постројења за пречишћавање отпадних вода захтева време. Први корак је учињен. Веће је донело одлуку о изради генералног пројекта фекалне канализације. Током зиме урадиће се мерења и снимање свих постојећих подземних инсталација у градској зони, што је и предуслов за пројекат. Покушаћемо да урадимо генерални пројекат отпадних вода за целу општину. Он треба да буде основ за решавање ових проблема и у сеоским центрима, где је то изводљиво.

Топлификација Уба била би идеално решење за све. Да ли и реално?

- Топлификација је, малтене, постала императив. Дошли смо у ситуацију да, као Београд, зависимо од кошаве. Први кораци ка реализацији овог пројекта подразумевају израду студије изводљивости, правilan одабир локације, због могућег

искоришћења у пољопривреди, па и избора енергента. Мада нам је угаљ најближи, ипак се све мора *ставити на папир*. Поменуто снимање инсталација ће свакако помоћи у пројектовању будуће градске топлане.

Језеро у Палјувима уместо да буде еколошка оаза, представља место где се испуштају свакакве хемикалије и баца отпад. Имате ли у плану организовање акција уређења овог подручја?

- Језеро у Палјувима је врло комплексна прича. Наиме, налази се на територији општине Уб и општине Лajковац. Земљиште око језера је власништво РЕИК-а Колубара. Док је вода у власништву републике. Међутим, могућности које овај простор пружа за развој спорта, ловног и риболовног туризма дају за право улагању у његово уређење. Ми ћемо неке конкретне акције предузети, свакако, а дефинитивно уређење започети пројектом у сарадњи са РЕИК-ом.

Трку за новцем су добили ретки, али по којој цени? Немојте дозволити себи да вам деца порасту а да то нисте ни приметили. Немојте дозволити да вам маторци *оду* изненада, а толико тога сте имали да им кажете. Свега ће бити!

Више времена посветите породици и понеком заборављеном излету. Ту негде близу. И видећете сву лепоту Тамнаве, коју лепу и здраву треба да оставимо нашој деци. Да и она нас некад поведу на излет, онако уз сланиницу и парадајз... Мислим да је то она срећа коју желим свим суграђанима.

Душан Ковачевић, Фонд за екологију општине Уб

ЕКОЛОШКЕ НОВОГОДИШЊЕ ЧЕСТИТКЕ ЗАПОСЛЕНИХ У ЕКО-ФОНДУ

Александар Мијатовић
самостални стручни сарадник

Грађанима општине убске пожелео бих у новој години да чувају реке и незагађују шуме како би сутра сви боље живели.

Снежана Игњатовић
виши референт

У новој години следите наш пут заштите животне средине. Надам се да ће то постати пут којим се чешће иде.

Јелена Јанић
сарадник за адм.-економске послове

Становништву наше општине желим да година економске кризе не буде и година еколошке кризе.

Миле Тонић
самостални стручни сарадник

С обиrom да је Скупштина Србије у овој години усвојила закон о јавним набавкама очекујем више реда у самој материји у новој години.

Мирјана Јовановић
самостални стручни сарадник

Уз срећне новогодишње и божићне празнике, грађанима општине Уб би поручила: *Мислите више о отпаду, да не завршите на њему!*

Александра Трифуновић
подручни центар за рурални развој- Уб

Радну и успешну 2009.годину свим пољопривредним производијачима Тамнаве, жели Подручна канцеларија за развој села -Уб.

МИРЈАНА ЖИВКОВИЋ, ДИРЕКТОРКА УСТАНОВЕ ЗА СПОРТ

У ЗНАКУ БРЗОГ РАЗВОЈА

Убљани тешко опрштају успех онима који су овде поникли, а Мирјана је наша, Тамнавка, рођена у Јошеви, удата у Убу. Брзом успеху на политичкој сцени, свакако, је допринела њена елеганција комплементарна са јасним и брзим расуђивањем, која уз карактеристичну благост, осваја сваког саговорника. С тога не зачуђује њен успех у првим месецима вођења Установе за спорт, а Убљани, када ускоро виде споретску халу, тениске терене, помоћ развоју спорта на селу - брзо ће јој оправити и успехе који следе...

У току је формирање буџета Општине Уб за 2009. годину. Са колико средстава ће располагати Установа за

- Предлогом одлуке о буџету општине Уб, Установа за спорт би у 2009. години требало да располаже 39.830.000,00 динара, од чега би 37.830.000,00 била буџетска средства, а преостала 2.000.000,00 планирани сопствени приходи. За изградњу спортске хале намењено је 20.000.000,00, док је спортским клубовима опредељено 8.691.256,00.

Који важни пројекти су обележили годину на измаку?

- Слободно се може рећи да Установа за спорт има чиме да се похвали када је у питању 2008. г. На самом смо крају изградње спортских терена, а крајем децембра отпочињем радове на изградњи јавног тоалета на СРЦ "Школарац". Вредност оба пројекта износи 5.000.000,00 динара, а значајно је то да смо средства обезбедили ван буџета Установе и општине.

Припремили смо и кандидовали три пројекта код Министарства економије и регионалног развоја. У питању су послови на побољшавању услова инфраструктуре: пројекат инфраструктурног уређења прилаза и окружења спортске хале, пројекат за изградњу саобраћајнице од улице Вука Караџића поред хале до улице 1. маја и пројекат за реконструкцију и уређање градског парка. Пројекти су оцењени као одлични, тако да очекујемо неки од њих буду реализовани већ у 2009. години.

Обезбеђена су средства за наставак изградње Спортске хале. До сада је изградња функционисала дosta брзо. Међутим, финансирање ће се надаље вршити из "државне касе", што ће сигурно продужити рокове. Какав темпо радова можемо очекивати у наредном периоду?

- Државни секретар Славиша Златановић, крајем новембра је посетио Уб, обишао објекат спортске хале и том приликом потврдио раније дато обећање да даље финансирање радова од стране Министарства за омладину и спорт. Нема ни најмањег разлога да сумњамо у ову тврдњу. У процедуре је реализација договора и потписивање споразума измађу министарства, општине и Установе за спорт. Динамика реализације радова и прееноса средстава биће дефинисана споразумом. Завршетак хале очекујемо најкасније до јесени 2009. године.

Трпели сте критике када је у питању изградња тениских терена. Завршетак радова најављиван је у овој години. Који је разлог застоја?

- Изградња тениских терена није била у плану Установе за спорт за 2008. г., нити су за то била определјена средства. Целокупна изградња, заједно са свим потребним материјалом као и ангажовање механизације ишла је на терет РБ "Колубара". Вредност овог пројекта износи 3.000.000,00, а да из општинске касе није издвојен један динар. Уместо похвала и честитки, на нас су се обрушили сви они који су за себе видели прилику да на овим радовима ангажују своју механизацију и то наплате од општине. Ми нећемо "кукурикати пре зоре", као што многи раде. На пролеће ће сви имати прилику да се увере да ли су и како изведени радови на изградњи. До сада су завршени радови на постављању рефлектора и повезивању осветљења, темеља и стубова ограде, а у току је затезање плетене пластифициране жичане ограде висине 4 метра. Због зиме и мразева, постављање завршног слоја тенесита одложили смо за пролеће. Упркос свим злурадим коментарима, ови терени ће поред своје основне намене служити на понос свима нама.- завршава разговор за наш часопис директор Установе за спорт општине Уб, Мирјана Живковић.

ОДБОЈКАШКИ КЛУБ *УБ*

ПОДЕЛА НОВОГОДИШЊИХ ПАКЕТИЋА

ОК Уб, ових дана, наставља традицију поделе новогодишњих пакетића малишанима. Захваљујући Трговинском предузећу "Тамнава", ОК Уб за празнике обрадоваће око четрдесет најмлађих чланова.

У клубу, иначе, тренира 80 девојчица и 5 дечака, а захваљујући великом ентузијазму тренера и управе клуба тај број се константно повећава.

- Пошто су нам "градски оци" обећали завршетак Спортске хале до краја 2009. године, почели смо да вршимо упис дечака свих

узврста. Циљ нам је да и даље останемо највећи убски одбојкашки клуб. - започиње разговор за "Глас Тамнаве" тренер ОК Уб Саша Мијатовић.

- Ових дана одржаће се и редовна годишња скупштина клуба, где ћемо анализирати урађено у овој али и направити план за 2009. годину. У плану је и освежење нашег Управног одбора, у који ћемо увести и неколико нових чланова, угледних грађана и предузетника, који су задовољни радом нашег клуба и хоће да помогну да испунимо сан свих девојчица које се баве одбојком, а то је Савезни ранг такмичења. Уверен сам да ће то ова изузетно талентована деца и оправдати.

Сви заинтересовани дечаци и девојчице свакодневно се могу приступити клубу преко професорке физичког васпитања Славице Трифуновић, или на тренинзима који се одржавају понедељком, средом и петком од 18-19 часова.

Слоган ОК Уб је: **"Дођите у наш клуб и дружите се са најбољима!"**.

Пионирска селекција О.К. *Уб*

Немања Матић
у репрезентативном дресу

Радић је уигравао тим. Ја сам добио *шансу* на крају, читава два минута. Успео сам да дотакнем лопту и припремим другару шансу. Сутрадан је Радић на састанку, пред свима, рекао да је незадовољан како сам трчао. А ја на терену провео само два минута. Исту причу је поновио и мом оцу. Тада сам пукao и решио сам да одем.

Због несугласица са тренером био је принуђен да напусти клуб, али је на исписници чекао шест месеци. Пут га је одвео у Партизан. То је мало необично за једног звездаша?

- Ма, нисам имао где да одем. А онда ме је тренер Арсић из Обреновца одвео у Партизан.

Зар и у Хумској нису препознали ваш таленат?

- Партизан је тад имао већ формирану екипу-Босанчића, Сулејманија, Маринковића..., а ја се нисам осећао као део те средине.

И вратили сте се на Уб?

- То је натежи део у мом животу. Замислите, после Звезде и Партизана вратиш се кући, ниси успео, сви те тако гледај... Тада сам врло озбиљно размишљао да оставим фудбал.

Играо си неко време на Убу, затим у Колубари из Лазаревца. Онда је дошао позив за пут у Словачку?

- То је био чудан сплет околности. Играла се ревијална утакмица измеђи Српске лиге Београд и Запада, а ја сам постигао два гола. Тада ми је пришао менаџер Цига Ракчевић, хвала му од срца, имао је нос за то и питao да ли бих отишао на пробу у Словачку.- говори кроз осмех млади Врељанин. - Био је то децембар 2006. године, а ја само 18 лета. Ништа нисам знао о Кошицама, тај клуб нисам запазио ни на кладионичарским листама, али сам пристао. Хајде да видим и то чудо.

ОТПИСАН У ЗВЕЗДИ, СТИГАО ДО ЗВЕЗДА

Да је пут до звезда посут трњем, најбоље је на својој кожи осетио млади фудбалер родом из Вреља, Немања Матић. Тежи пут до репрезентативног дреса није могао изабрати. Као талентован играч са само 13 година обрео се у Црвеној звезди, својој највећој љубави.

- За Звезду навијам одкад знам за себе и увек сам је волео највише на свету. - започиње разговор за "Глас Тамнаве" један од најталентованијих младих играча Европе. - **На Маракану ме је довео Саша Јанковић, професор са ДИФ-а.** Све је било лепо и красно. Онда сам оперисао палац, али наставио да тренирам. Када смо отишли на припреме у Пријепоље, очекивао сам да ћу добити шансу и заиграти како умам. На једној утакмици, тренер Звонко

А чудо се и десило?

- Отишао сам на припреме: Када сам видео екипу, већина играча је имала око 30 година, рекох себи: ех, када би се углавио међу првих 18, па да певам. Међутим, тренер није мислио тако, а ја сам се трудио, борио, али и дриблао, асистирао. У првом колу сам био стартер, нисам могао да верујем, и остао сам стандардан.

Немањи Матићу се много тоге лепог десило ове године. Играч словачких Кошица је прво постао млади репрезентативац, пошто га је селектор Слободан Крчмаревић позвао на предлог Владимира Вермезовића, затим је дошао на праг преласка у Премијер лигу (Мидлсброу), а онда и дебитовао за "А" селекцију Србије против Польске. О својој игри на том мечу изјавио је следеће:

- У првом полувремену нисам наступио у правом светлу, али је у наставку било боље.

Немања ће тек бележити наступе за репрезентацију, ускоро ће играти у Енглеској, тако да време доказивања тек предстоји. Ипак, овај двадесетогодишњак не заборавља свој крај, тако да сваку паузу користи како би дошао на Уб. Пошто ће празници, Немања нам је дао своју новогодишњу честитку:

- Свим уљанима желим срећне новогодишње и божићне празнике, и да их проведу у миру и слози! Пошто сам фудбалер, свим клинцима који воле фудбал бих поручио да никако не дозволе да их неко повреди, јер појединача не може да буде изнад свих. Морате бити упорни и истрпети све неправде које вас погађају. Јер, ако вредите и верујете у себе, успећете да преобрдите све тешкоће и све ће доћи на своје.

ОДБОЈКАШКИ КЛУБ *МЛАДОСТ*-УБ

ПОЧИЊЕ ПРВЕНСТВО ПИОНИРКИ

У одбојкашком клубу Младост из Уба са млађим категоријама ради се пуном паром. Од септембра, када су почеле припреме пионирске екипе, у клубу тренира двадесетак девојчица шестог и седмог разреда.

Пионирска селекција О.К.*Младост*

- План припрема односио се, пре свега, на увођење играчица у основне техничке елементе, али и на понашање и исхрану. - речи су тренера одбојкашица "Младости", Зорана Јаковљевића. - До сада смо одиграли две пријатељске утакмице са екипом Коцељеве, и остварили скор 1:1. С обзиром да су то биле буквально прве утакмице, резултат није био у првом плану.

Пионирско првенство одбојкашица почиње 17.јануара и играће се по лигашком систему. Прва утакмица коју ће ОК Младост играти је против Осечине. О амбицијама у наредној сезони Зоран Јаковљевић рекао је следеће:

- Амбиције су нам да све утакмице одиграмо школски, да деца осете игру. Сваки добијени сет је успех, а победа изузетан успех. Трудићemo се да свим играчицама дајемо шансу и неће бити радикалне селекције. Праву слику нашег заједничког рада очекујем тек за годину дана.

Састав пионирског тома ОК Младост у овој сезони:
Ана Лазић, Ивана Јездимировић, Ивана Јорданов, Тамара Васиљевић, Тамара Веселиновић, Андреа Миливојевић, Магдалена Ковачевић, Александра Ристић, Ивана Хаџић, Милица Мијатовић, Маја Мијаиловић, Викторија Марковић, Андреја Кривошић, Кристина Урошевић, Јована Синђић, Ивана Радић, Наташа Давидовић.

ПЕТРОГ УБ ПАКАГОВИЋ

Срећна Нова година 2009.
и добротни празници!

КАМЕНОРЕЗАЦ
Марушић Предраг
-ПРЕША-
УБ - ВУЧИЈАК
(ДО *РАКЕ*)

Примењени
најквалитетнији увозни
мермери и гранити у изградњи
надгробних споменика,
екстеријера и ентеријера

Телефони:
014/415-258
064/39-59-313

АУТО СЕРВИС ПАНИЋ

ЧУЧУГЕ - УБ

- КОМПЈУТЕРСКА ДИЈАГНОСТИКА
 - УЛТРАЗВУЧНО ПРАЊЕ ЕЛ.БРИЗГАЉКИ И КАРБУРАТОРА
 - КОМПЈУТЕРСКА АУТОРЕГЛАЖА
- ОВЛАШЋЕНИ СЕРВИС ПРОГРАМА
ЗАСТАВА АУТОМОБИЛИ**

Телефони:
014/489-104, 064/54-17-407
064/29-87-860